

Dziennik Urzędowy L 220

Unii Europejskiej

Wydanie polskie

Legislacja

Tom 51

15 sierpnia 2008

Spis treści

I Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja jest obowiązkowa

ROZPORZĄDZENIA

- ★ Rozporządzenie Rady (WE) nr 812/2008 z dnia 11 sierpnia 2008 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 954/2006 nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz niektórych rur i przewodów bez szwu z żelaza lub stali pochodzących, między innymi, z Rosji..... 1
- ★ Rozporządzenie Rady (WE) nr 813/2008 z dnia 11 sierpnia 2008 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 74/2004 nakładające ostateczne cło wyrównawcze na przywóz białizny pościelowej z bawełny pochodzącej z Indii 6
- Rozporządzenie Komisji (WE) nr 814/2008 z dnia 14 sierpnia 2008 r. ustanawiające standardowe wartości celne w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw..... 9
- ★ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 815/2008 z dnia 14 sierpnia 2008 r. w sprawie odstępstwa od rozporządzenia (EWG) nr 2454/93 w odniesieniu do definicji pojęcia produktów pochodzących, używanej do celów ogólnego systemu preferencji, w celu uwzględnienia szczególnej sytuacji Republiki Zielonego Przylądka dotyczącej wywozu niektórych produktów rybołówstwa do Wspólnoty 11
- Rozporządzenie Komisji (WE) nr 816/2008 z dnia 14 sierpnia 2008 r. zmieniające ceny reprezentatywne i kwoty dodatkowych należności przywozowych na niektóre produkty w sektorze cukru, ustalone rozporządzeniem (WE) nr 1109/2007, na rok gospodarczy 2007/2008 14
- Rozporządzenie Komisji (WE) nr 817/2008 z dnia 14 sierpnia 2008 r. ustalające należności celne przywozowe w sektorze zbóż mające zastosowanie od dnia 16 sierpnia 2008 r..... 16

II Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja nie jest obowiązkowa

DECYZJE

Rada

2008/670/WSiSW:

- ★ Decyzja Rady z dnia 24 lipca 2008 r. zmieniająca decyzję Rady 2000/265/WE w sprawie ustanowienia rozporządzenia finansowego regulującego aspekty budżetowe zarządzania, przez zastępcę Sekretarza Generalnego Rady, umowami zawartymi przez niego, w imieniu niektórych państw członkowskich, dotyczącymi zainstalowania i funkcjonowania infrastruktury łączności dla środowiska Schengen, „Sisnet” 19

Komisja

2008/671/WE:

- ★ Decyzja Komisji z dnia 5 sierpnia 2008 r. w sprawie zharmonizowanego wykorzystania widma radiowego w zakresie częstotliwości 5 875–5 905 MHz na potrzeby inteligentnych systemów transportowych (ITS) związanych z bezpieczeństwem (notyfikowana jako dokument nr C(2008) 4145) ⁽¹⁾ 24

2008/672/WE:

- ★ Decyzja Komisji z dnia 11 sierpnia 2008 r. zmieniająca dodatek do załącznika VI do Aktu przystąpienia Bułgarii i Rumunii w odniesieniu do niektórych zakładów mleczarskich w Bułgarii (notyfikowana jako dokument nr C(2008) 4269) ⁽¹⁾ 27

2008/673/WE:

- ★ Decyzja Komisji z dnia 13 sierpnia 2008 r. zmieniająca decyzję Komisji 2005/928/WE w sprawie harmonizacji zakresu częstotliwości 169,4–169,8125 MHz we Wspólnocie (notyfikowana jako dokument nr C(2008) 4311) ⁽¹⁾ 29

2008/674/WE:

- ★ Decyzja Komisji z dnia 13 sierpnia 2008 r. zmieniająca decyzję 2007/683/WE zatwierdzającą plan zwalczania klasycznego pomoru świń u dzików na niektórych obszarach Węgier (notyfikowana jako dokument nr C(2008) 4321) 30

III Akty przyjęte na mocy Traktatu UE

AKTY PRZYJĘTE NA MOCY TYTUŁU VI TRAKTATU UE

- ★ Decyzja ramowa Rady 2008/675/WSiSW z dnia 24 lipca 2008 r. w sprawie uwzględniania w nowym postępowaniu karnym wyroków skazujących zapadłych w państwach członkowskich Unii Europejskiej 32
-

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

Sprostowania

★ Sprostowanie do rozporządzenia Rady (WE) nr 479/2008 z dnia 29 kwietnia 2008 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku wina, zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 1493/1999, (WE) nr 1782/2003, (WE) nr 1290/2005 i (WE) nr 3/2008 oraz uchylające rozporządzenia (EWG) nr 2392/86 i (WE) nr 1493/1999 (Dz.U. L 148 z 6.6.2008)	35
---	----

I

(Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja jest obowiązkowa)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 812/2008

z dnia 11 sierpnia 2008 r.

zmieniające rozporządzenie (WE) nr 954/2006 nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz niektórych rur i przewodów bez szwu z żelaza lub stali pochodzących, między innymi, z Rosji

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 384/96 z dnia 22 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony przed dumpingowym przywozem z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej ⁽¹⁾ („rozporządzenie podstawowe”), w szczególności jego art. 9 i art. 11 ust. 3,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 954/2006 z dnia 27 czerwca 2006 r. nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz niektórych rur i przewodów bez szwu z żelaza lub stali („SPT”) pochodzących, między innymi, z Rosji ⁽²⁾,

uwzględniając wniosek przedstawiony przez Komisję po konsultacji z Komitetem Doradczym,

a także mając na uwadze, co następuje:

A. POSTĘPOWANIE

1. Obowiązujące środki

- (1) W następstwie dochodzenia („pierwotne dochodzenie”) Rada, rozporządzeniem (WE) nr 954/2006, nałożyła ostateczne cło antydumpingowe na przywóz niektórych rur i przewodów bez szwu z żelaza lub stali („SPT”) pochodzących, między innymi, z Rosji.

2. Specjalny monitoring

- (2) Po wejściu w życie rozporządzenia (WE) nr 954/2006 oraz po powiadomieniu Komitetu Doradczego Komisja ze szczególną uwagą monitorowała rozwój przywozu

SPT ze wszystkich krajów, do których odnoszą się środki. Monitoring ten pozwolił stwierdzić, że wielkość wywozu prowadzonego przez rosyjską grupę producentów eksportujących OAO TMK (OAO Volzhsky Pipe Plant, OAO Taganrog Metallurgical Works, OAO Sinarsky Pipe Plant i OAO Seversky Tube Works i jego przedsiębiorstwa powiązane) (zwanego dalej „TMK”, „przedsiębiorstwem” lub „grupą”) do Wspólnoty w ciągu pierwszych sześciu miesięcy po nałożeniu środków znacząco się obniżyła. W wyniku monitorowania uznano również, że stawkę cła nałożonego w stosunku do TMK należy poddać ponownej ocenie. Informacje dotyczące kosztów i cen dostarczone przez TMK w kwestionariuszu monitoringu wskazują bowiem, że margines dumpingu grupy jest niższy niż przyjęte obecnie 35,8 %.

3. Wszczęcie przeglądu okresowego

- (3) Komisja wszczęła z własnej inicjatywy częściowy przegląd okresowy wyżej wymienionego rozporządzenia w odniesieniu do TMK na podstawie dowodów dostarczonych przez tego eksportera. Przedsiębiorstwo twierdziło, że okoliczności dotyczące dumpingu, na podstawie których ustanowiono obowiązujące obecnie środki, uległy zmianie i że zmiana ta ma charakter trwały. Należy przypomnieć, że przedsiębiorstwo TMK nie w pełni współpracowało podczas pierwotnego dochodzenia, dlatego też margines dumpingu został ustalony na podstawie dostępnych faktów, tj. na podstawie wartości normalnej dla innej grupy producentów z Rosji, która współpracowała podczas dochodzenia oraz danych przekazanych przez Eurostat. Według TMK brak współpracy podczas pierwotnego dochodzenia wynikał przede wszystkim ze znaczących zmian wewnątrz grupy, które rozpoczęły już w jego trakcie. Ze względu na te wyjątkowe okoliczności, które miały wpływ zarówno na ład korporacyjny grupy, jak i na metody księgowania i prowadzenia audytów, TMK nie było w stanie dostarczyć podczas pierwotnego dochodzenia odpowiednich dowodów dotyczących stosowanych cen i ponoszonych kosztów. Według przedstawicieli przedsiębiorstwa zmiany, jakie zaszły w organizacji przedsiębiorstwa od czasu pierwotnego dochodzenia, doprowadziły do uproszczenia struktury korporacyjnej, poprawienia ładu korporacyjnego oraz zastosowania do

⁽¹⁾ Dz.U. L 56 z 6.3.1996, s. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 2117/2005 (Dz.U. L 340 z 23.12.2005, s. 17).

⁽²⁾ Dz.U. L 175 z 29.6.2006, s. 4.

księgowości grupy metody IFRS, dzięki czemu przedsiębiorstwo może podjąć współpracę. Przedsiębiorstwo przedstawiło ponadto dowody *prima facie* na to, iż porównanie wartości normalnej opartej na cenach krajowych lub kosztach własnych z cenami eksportowymi do Wspólnoty prowadziłoby do zmniejszenia dumpingu znacznie poniżej poziomu aktualnie obowiązującego środka. W związku z tym, zdaniem TMK, dalsze nakładanie środka na obowiązującym obecnie poziomie, opartym na wcześniej określonym poziomie dumpingu, nie jest już konieczne w celu zrównoważenia skutków dumpingu.

- (4) Po konsultacji z Komitetem Doradczym i stwierdzeniu, iż istnieją wystarczające dowody uzasadniające wszczęcie częściowego przeglądu okresowego, Komisja z własnej inicjatywy zdecydowała, zgodnie z art. 11 ust. 3 rozporządzenia podstawowego, o wszczęciu częściowego przeglądu okresowego, ograniczonego do zbadania poziomu dumpingu w zakresie, w jakim dotyczy on eksportujących producentów/członków grupy TMK. W dniu 22 czerwca 2007 r. Komisja opublikowała w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* zawiadomienie o wszczęciu postępowania ⁽¹⁾ i rozpoczęła dochodzenie.
- (5) Komisja oficjalnie powiadomiła TMK oraz jego przedsiębiorstwa powiązane, jak również przedstawicieli kraju wywozu, o wszczęciu przeglądu okresowego. Zainteresowanym stronom umożliwiono przedstawienie swoich opinii na piśmie oraz złożenie wniosku o przesłuchanie.
- (6) Komisja przesłała również TMK oraz jego przedsiębiorstwom powiązanym kwestionariusze i otrzymała odpowiedzi w wyznaczonym w tym celu terminie. Komisja zgromadziła i zweryfikowała wszelkie informacje, jakie uznała za niezbędne dla celów określenia dumpingu, oraz przeprowadziła wizyty weryfikacyjne w siedzibach następujących przedsiębiorstw:

— OAO Volzhsky Pipe Plant, Rosja

— OAO Taganrog Metallurgical Works, Rosja

— OAO Sinarsky Pipe Plant, Rosja

— OAO Seversky Tube Works, Rosja

— ZAO TMK Trade House, Rosja

— TMK Europe GmbH, Niemcy

— TMK Global AG, Szwajcaria

— TMK Italia s.r.l., Włochy

4. Okres objęty dochodzeniem przeglądownym

- (7) Dochodzenie objęło okres od dnia 1 kwietnia 2006 r. do dnia 31 marca 2007 r. („okres objęty dochodzeniem przeglądownym” lub „ODP”).

⁽¹⁾ Dz.U. C 138 z 22.6.2007, s. 37.

B. DOCHODZENIE PRZEGLĄDOWE

1. Produkt objęty postępowaniem

- (8) Produktem objętym obecnym przeglądem jest ten sam produkt, który objęty był pierwotnym dochodzeniem, tj. niektóre rury i przewody bez szwu, z żelaza lub stali, o okrągłym przekroju poprzecznym, o średnicy zewnętrznej nieprzekraczającej 406,4 mm, w których wartość ekwiwalentu węgla (Carbon Equivalent Value – CEV) nie przekracza 0,86 zgodnie ze wzorem oraz analizą chemiczną Międzynarodowego Instytutu Spawalnictwa (International Institute of Welding, IIW) ⁽²⁾, pochodzące z Rosji („produkt objęty postępowaniem”), obecnie sklasyfikowany w ramach kodów CN ex 7304 11 00, ex 7304 19 10, ex 7304 19 30, ex 7304 22 00, ex 7304 23 00, ex 7304 24 00, ex 7304 29 10, ex 7304 29 30, ex 7304 31 80, ex 7304 39 58, ex 7304 39 92, ex 7304 39 93, ex 7304 51 89, ex 7304 59 92 i ex 7304 59 93 ⁽³⁾.

2. Produkt podobny

- (9) Produkt produkowany i sprzedawany na rynku rosyjskim i ten wywożony do Wspólnoty posiadają takie same podstawowe właściwości fizyczne, techniczne i chemiczne oraz takie same zastosowanie, dlatego też uznaje się je za produkty podobne w rozumieniu art. 1 ust. 4 rozporządzenia podstawowego.

C. WYNIKI DOCHODZENIA

1. Wartość normalna

- (10) Sprzedaż na rynku krajowym dokonywana jest poprzez powiązane przedsiębiorstwo ZAO TMK Trade House, które następnie odsprzedaże produkt objęty postępowaniem niezależnym klientom w Rosji.
- (11) Zgodnie z art. 2 ust. 2 rozporządzenia podstawowego zbadano najpierw, w odniesieniu do czterech współpracujących producentów eksportujących należących do grupy, czy sprzedaż krajowa produktu podobnego niezależnym klientom była reprezentatywna, tj. czy całkowita wielkość takiej sprzedaży równała się lub też przekraczała 5 % całkowitego wolumenu odpowiadającej jej sprzedaży eksportowej do Wspólnoty. Ustalono, że całkowita wielkość sprzedaży produktu podobnego na rynku krajowym była reprezentatywna. W następnej kolejności Komisja ustaliła typy produktu podobnego sprzedawanego na rynku krajowym, które były identyczne lub bezpośrednio porównywalne z typami produktu wywiezionego do Wspólnoty.

⁽²⁾ CEV określa się zgodnie ze sprawozdaniem technicznym, 1967, IIW dok. IX-535-67, opublikowanym przez Międzynarodowy Instytut Spawalnictwa (IIW).

⁽³⁾ Obecnie określone w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1214/2007 z dnia 20 września 2007 r. zmieniającym załącznik I do rozporządzenia Rady (EWG) nr 2658/87 w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej (Dz.U. L 286 z 31.10.2007, s. 1). Zakres produktów jest określany przez połączenie opisu produktu w art. 1 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 954/2006 z opisem produktu odpowiadającym kodom CN.

- (12) Ustalono, w odniesieniu do każdego typu produktu sprzedawanego przez producentów eksportujących na ich rynku krajowym i bezpośrednio porównywalnego z typem produktu objętego postępowaniem wywożonego do Wspólnoty, czy sprzedaż krajowa była wystarczająco reprezentatywna do celów art. 2 ust. 2 rozporządzenia podstawowego. Sprzedaż krajową określonego typu produktu uznano za wystarczająco reprezentatywną, jeżeli całkowita wielkość sprzedaży krajowej tego typu w OD stanowiła co najmniej 5 % lub więcej całkowitego wolumenu sprzedaży porównywalnego typu produktu objętego postępowaniem wywiezionego do Wspólnoty.
- (13) Następnie zbadano, czy sprzedaż krajowa reprezentatywnej ilości każdego typu produktu objętego postępowaniem mogła być uważana za dokonaną w zwykłym obrocie handlowym zgodnie z art. 2 ust. 4 rozporządzenia podstawowego, poprzez ustalenie proporcji sprzedaży z zyskiem rozpatrywanego typu produktu niezależnym klientom na rynku krajowym.
- (14) W przypadkach gdy wolumen sprzedaży odpowiedniego typu produktu, sprzedawanego po cenie sprzedaży netto równej lub wyższej od obliczonych kosztów produkcji, przekraczał 80 % całkowitego wolumenu sprzedaży tego typu produktu, a średnia ważona ceny tego typu była równa lub wyższa od kosztów produkcji, wartość normalną oparto na rzeczywistej cenie krajowej, obliczonej jako średnia ważona cen sprzedaży krajowej ogółem, zrealizowanej w OD, bez względu na to, czy była to sprzedaż z zyskiem, czy nie. W przypadkach gdy wolumen sprzedaży z zyskiem danego typu produktu stanowił 80 % lub mniej całkowitego wolumenu sprzedaży tego typu lub gdy średnia ważona ceny danego typu była niższa niż koszty produkcji wartość normalną oparto na rzeczywistej cenie krajowej, obliczonej jako średnia ważona sprzedaży z zyskiem wyłącznie dla danego typu, pod warunkiem że sprzedaż ta stanowiła przynajmniej 10 % lub więcej całkowitego wolumenu sprzedaży tego typu. W przypadkach gdy wolumen sprzedaży z zyskiem jakiegokolwiek typu produktu stanowił mniej niż 10 % całkowitego wolumenu sprzedaży, uznano, że dany typ produktu sprzedany został w ilościach niewystarczających, aby cenę krajową potraktować jako właściwą podstawę do ustalenia wartości normalnej.
- (15) W każdym przypadku gdy ceny krajowe określonego typu produktu sprzedawanego przez producenta eksportującego nie mogły być zastosowane w celu ustalenia wartości normalnej, konieczne było zastosowanie innej metody. W tym zakresie Komisja wykorzystwała skonstruowaną wartość normalną. Zgodnie z art. 2 ust. 3 rozporządzenia podstawowego konstruowanie wartości normalnej następowało poprzez dodanie do kosztów wytworzenia wywożonych typów, dostosowanych w razie potrzeby, uzasadnionej wartości procentowej na wydatki związane ze sprzedażą, wydatki ogólne i administracyjne („SG&A”) oraz uzasadnionej marży zysku. Zgodnie z art. 2 ust. 6 rozporządzenia podstawowego wartość procentowa SG&A i marża zysku zostały oparte na średniej SG&A i marży zysku w zwykłym obrocie handlowym produktem podobnym.
- (16) W odniesieniu do kosztów produkcji, w szczególności do kosztów energii, w przypadku gazu zbadano, czy ceny gazu zapłacone przez producentów eksportujących, w sposób uzasadniony odzwierciedlały koszty związane z produkcją i dystrybucją gazu.
- (17) Ustalono, że krajowa cena gazu zapłacona przez producentów eksportujących wynosiła około jednej czwartej ceny eksportowej rosyjskiego gazu ziemnego. W tej kwestii wszystkie dostępne dane wskazują, że krajowe ceny gazu w Rosji są cenami regulowanymi i znajdują się na znacznie niższym poziomie niż ceny rynkowe płacone na nieregulowanych rynkach gazu ziemnego. Dlatego też, ponieważ koszty gazu nie zostały odpowiednio odzwierciedlone w dokumentacji księgowej producentów eksportujących zgodnie z art. 2 ust. 5, konieczne było ich odpowiednie dostosowanie. Z powodu braku wystarczająco reprezentatywnych, niezniekształconych cen gazu odnoszących się do rynku rosyjskiego uznano, że dostosowanie należy przeprowadzić na podstawie informacji dotyczących innych reprezentatywnych rynków, zgodnie z art. 2 ust. 5. Cena dostosowana ustalona została na podstawie średniej ceny gazu rosyjskiego sprzedawanego na wywóz na granicy niemiecko-czeskiej („Waidhaus”), dostosowanej do lokalnych kosztów dystrybucji. Waidhaus, jako główny punkt sprzedaży gazu rosyjskiego do UE, największego rynku zbytu gazu rosyjskiego i gdzie ceny w sposób uzasadniony odzwierciedlają koszty, może być uznany za rynek reprezentatywny w rozumieniu art. 2 ust. 5 rozporządzenia podstawowego.
- (18) W przypadku typów produktów, których wartość normalna została skonstruowana, jak opisano powyżej, wartość ta była konstruowana na podstawie kosztów produkcji eksportowanych typów produktu po dostosowaniu z uwzględnieniem kosztów gazu.
- ## 2. Cena eksportowa
- (19) Cała sprzedaż eksportowa TMK dokonywana jest poprzez przedsiębiorstwa powiązane znajdujące się na terytorium Wspólnoty lub w Szwajcarii. Dlatego też cenę eksportową ustalono na podstawie art. 2 ust. 9 rozporządzenia podstawowego, tj. na podstawie cen odsprzedaży faktycznie zapłaconych – lub należnych – przedsiębiorstwu powiązanemu przez pierwszego niezależnego nabywcę we Wspólnocie podczas ODP, po dostosowaniu z uwzględnieniem kosztów poniesionych od momentu przywozu towaru do chwili jego odsprzedaży oraz marży zysku.
- (20) W odniesieniu do cen eksportowych stosowanych wobec klientów we Wspólnocie przez powiązane przedsiębiorstwo w Szwajcarii, TMK Global AG, TMK twierdziło, że odliczenie od ceny eksportowej marży zysku, SG&A oraz prowizji lub opłat agencyjnych byłoby nieuzasadnione, ponieważ TMK Global występuje jako w pełni zintegrowany dział ds. sprzedaży eksportowej poza Wspólnotą. Według TMK tego rodzaju odliczenia byłyby uzasadnione wyłącznie w przypadku przedsiębiorstw znajdujących się na terytorium Wspólnoty i stanowiących część sieci importowej grupy, zgodnie z art. 2 ust. 9 rozporządzenia podstawowego.

- (21) Argument ten został przyjęty, ponieważ stwierdzono, że po zmianach organizacyjnych w obrębie grupy TMK Global przekształcono w dział ds. eksportu, odpowiedzialny za wywóz poza Wspólnotę oraz sprzedaż eksportową do Wspólnoty, pomimo faktu że zarówno przed, jak i podczas ODP zanotowano znaczący spadek sprzedaży w obu tych kategoriach. TMK Global istotnie funkcjonuje jako główny „punkt sprzedaży”, co stanowi ułatwienie w procesie dokonywania zakupów i prowadzenia dokumentacji dla biur obsługi klientów znajdujących się bezpośrednio na najważniejszych rynkach, tj. TMK North America oraz TMK Middle-East. Zakres działania TMK Global jako działu ds. eksportu zajmującego się sprzedażą eksportową do swych najważniejszych rynków, jak i do Wspólnoty, obejmuje również zadania takie jak rachunkowość zarządcza oraz wdrażanie norm dotyczących śledzenia towarów. Wcześniej zadania te były realizowane przez lokalne działy ds. eksportu poszczególnych zakładów produkcyjnych, teraz jednak wypełniane są przez TMK Global w celu zapewnienia centralizacji oraz spójności.

3. Porównanie

- (22) Porównanie ważonej wartości normalnej i ważonej ceny eksportowej zostało przeprowadzone na podstawie ceny *ex-works* i na takim samym poziomie handlu. W celu zapewnienia rzetelnego porównania uwzględniono, zgodnie z art. 2 ust. 10 rozporządzenia podstawowego, różnice w czynnikach, które, jak wykazano, miały wpływ na ceny i na porównywalność cen. Na tej podstawie w odpowiednich i uzasadnionych przypadkach dokonano dostosowania dotyczącego różnicy we właściwościach fizycznych, kosztach transportu, ubezpieczenia, przeładunku, kosztów kredytu oraz w należnościach celnych.

4. Margines dumpingu

- (23) Zgodnie z art. 2 ust. 11 rozporządzenia podstawowego średnią ważoną wartości normalnej danego typu porównano ze średnią ważoną ceny eksportowej odpowiadającego typu produktu objętego postępowaniem. To porównanie wykazało istnienie dumpingu.
- (24) Margines dumpingu dla TMK, wyrażony jako odsetek ceny netto na granicy Wspólnoty, przed ocleniem, wyniósł 27,2 %.

D. TRWAŁY CHARAKTER ZMIANY OKOLICZNOŚCI

- (25) Zgodnie z art. 11 ust. 3 rozporządzenia podstawowego zbadano również, czy zmianę okoliczności można w sposób uzasadniony uznać za trwałą.
- (26) W związku z tym należy przypomnieć, że TMK nie współpracowało w sposób należyty podczas pierwotnego dochodzenia. Dlatego też jego margines dumpingu, który stanowi podstawę dla obecnie stosowanej stawki cła

wynoszącej 35,8 %, obliczono na podstawie dostępnych faktów, zgodnie z art. 18 rozporządzenia podstawowego. W zakresie dostępnych faktów Komisja wykorzystała wartość normalną ustaloną dla innej współpracującej rosyjskiej grupy producentów oraz dane Eurostatu.

- (27) Niewystarczająca współpraca podczas pierwotnego dochodzenia, która doprowadziła do wykorzystania dostępnych faktów, wynikała ze znaczących zmian wewnątrz grupy, które rozpoczęły już w trakcie tego dochodzenia. Ze względu na te wyjątkowe okoliczności, które miały wpływ zarówno na ład korporacyjny grupy, jak i na metody księgowania i prowadzenia audytów, TMK nie było w stanie dostarczyć podczas pierwotnego dochodzenia odpowiednich dowodów dotyczących stosowanych cen i ponoszonych kosztów.
- (28) W ramach obecnego dochodzenia TMK w pełni współpracowało. W odróżnieniu od pierwotnego dochodzenia, kiedy grupa była wciąż w trakcie reorganizacji, dane dostarczone w ramach obecnego dochodzenia za pośrednictwem kwestionariusza rzeczywiście mogły zostać zweryfikowane w zadowalający sposób. Dlatego właśnie, ponieważ grupa dostarczyła wiarygodne dane dotyczące normalnej wartości oraz ceny eksportowej, margines dumpingu mógł zostać obliczony na podstawie jej własnych danych.
- (29) Dowody otrzymane podczas dochodzenia wskazują na to, że zmiany w strukturze korporacyjnej i metodach księgowania TMK, które umożliwiły grupie podjęcie współpracy w ramach obecnego dochodzenia, należy uznać za trwałe, ponieważ odnoszą się do długoterminowej struktury grupy.
- (30) Uważa się zatem, że okoliczności, na podstawie których obecny przegląd został wszczęty, w przewidywalnej przyszłości najprawdopodobniej nie ulegną zmianom mogącym wywrzeć wpływ na ustalenia poczynione w ramach obecnego przeglądu. Należy zatem uznać te zmiany za trwałe.

E. ŚRODKI ANTYDUMPINGOWE

- (31) W świetle wyników dochodzenia uznaje się za stosowne zmienić stawkę cła antydumpingowego, jaka ma zastosowanie do przywozu produktu TMK objętego postępowaniem na 27,2 %. Zmienioną stawkę cła antydumpingowego należy ustanowić na poziomie wykazanego marginesu dumpingu, ponieważ jest on niższy od marginesu szkody określonego w ramach pierwotnego dochodzenia.
- (32) Zainteresowane strony zostały poinformowane o zasadniczych faktach i okolicznościach, na podstawie których zamierza się zalecić zmianę rozporządzenia (WE) nr 954/2006, oraz umożliwiono im przedstawienie swych uwag.

F. ZOBOWIĄZANIE

- (33) Po ujawnieniu zasadniczych faktów i ustaleń, na podstawie których zamierzano zalecić zmianę stawki ostatecznego cła antydumpingowego mającego zastosowanie do przywozu produktu objętego postępowaniem przez TMK, grupa złożyła zobowiązanie cenowe zgodnie z art. 8 ust. 1 rozporządzenia podstawowego. Zobowiązanie złożone przez TMK nie wpłynęło na pierwotny wniosek Komisji, zgodnie z którym produkt objęty postępowaniem nie jest produktem odpowiednim do ustalania zobowiązań, jak określono w motywach 248–250 rozporządzenia (WE) nr 954/2006. Komisja uważa bowiem, że zobowiązanie TMK nie rozwiązuje trudności technicznych związanych z produktem objętym postępowaniem, jak określono w motywie 248 wyżej wymienionego rozporządzenia, w stopniu pozwalającym na wykonanie złożonego zobowiązania cenowego,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Do tabeli w art. 1 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 954/2006 dodaje się następującą informację:

Kraj	Przedsiębiorstwo	Cło anty-dumpingowe	Dodatkowy kod TARIC
„Rosja	OAo Volzhsky Pipe Plant, OAo Taganrog Metallurgical Works, OAo Sinarsky Pipe Plant oraz OAo Seversky Tube Works	27,2 %	A859”

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 11 sierpnia 2008 r.

W imieniu Rady
B. KOUCHNER
Przewodniczący

ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 813/2008**z dnia 11 sierpnia 2008 r.****zmieniające rozporządzenie (WE) nr 74/2004 nakładające ostateczne cło wyrównawcze na przywóz białizny pościelowej z bawełny pochodzącej z Indii**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 2026/97 z dnia 6 października 1997 r. w sprawie ochrony przed przywozem towarów subsydiowanych z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej ⁽¹⁾,uwzględniając art. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 74/2004 z dnia 13 stycznia 2004 r. nakładającego ostateczne cło wyrównawcze na przywóz białizny pościelowej z bawełny pochodzącej z Indii ⁽²⁾,

uwzględniając wniosek Komisji przedstawiony po konsultacji z Komitetem Doradczym,

a także mając na uwadze, co następuje:

A. POPRZEDNIA PROCEDURA

(1) Rozporządzeniem (WE) nr 74/2004 („rozporządzenie pierwotne”) Rada nałożyła ostateczne cło wyrównawcze na przywóz do Wspólnoty białizny pościelowej z bawełny sklasyfikowanej w ramach kodów CN ex 6302 21 00 (kody TARIC 6302 21 00 81, 6302 21 00 89), ex 6302 22 90 (kod TARIC 6302 22 90 19), ex 6302 31 00 (kod TARIC 6302 31 00 90) oraz ex 6302 32 90 (kod TARIC 6302 32 90 19), pochodzącej z Indii. Mając na uwadze dużą liczbę współpracujących producentów eksportujących produkt objęty postępowaniem w Indiach, dobrano próbę indyjskich producentów eksportujących zgodnie z art. 27 rozporządzenia Rady (WE) nr 2026/97 („rozporządzenie podstawowe”) i nałożono na przedsiębiorstwa objęte próbą indywidualne stawki celne w wysokości od 4,4 % do 10,4 %, natomiast względem innych przedsiębiorstw współpracujących niewłączonych do próby zastosowano stawkę celną w wysokości 7,6 %. Stawka cła rezydualnego w wysokości 10,4 % została nałożona na wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa.

(2) Artykuł 2 rozporządzenia pierwotnego przewiduje, że jeżeli jakkolwiek nowy producent eksportujący z Indii dostarczy Komisji przekonujące dowody, iż nie wywoził do Wspólnoty produktów opisanych w art. 1 ust. 1 tego rozporządzenia w okresie objętym dochodzeniem (od

dnia 1 października 2001 r. do dnia 30 września 2002 r.) („pierwsze kryterium”), nie jest powiązany z żadnym z eksporterów lub producentów w Indiach podlegających środkom antysubsydyjnym nałożonym tym rozporządzeniem („drugie kryterium”) i rzeczywiście dokonywał wywozu produktu objętego postępowaniem do Wspólnoty po okresie objętym dochodzeniem, na którym oparte są środki lub stał się stroną nieodwołalnego zobowiązania umownego do wywozu znacznej ilości produktu objętego postępowaniem do Wspólnoty („trzecie kryterium”), wówczas można dokonać zmiany art. 1 ust. 3 tego rozporządzenia poprzez objęcie nowego producenta eksportującego stawką celną wynoszącą 7,6 % mającą zastosowanie do współpracujących przedsiębiorstw niewłączonych do próby.

(3) Rozporządzenie pierwotne zostało zmienione trzy razy: rozporządzeniem Rady (WE) nr 2143/2004 ⁽³⁾, rozporządzeniem Rady (WE) nr 122/2006 ⁽⁴⁾ oraz rozporządzeniem Rady (WE) nr 1840/2006. Tymi trzema rozporządzeniami dodano do załącznika nazwy przedsiębiorstw eksportujących produkt objęty postępowaniem, które spełniły kryteria określone w rozporządzeniu pierwotnym.

**B. WNIOSKI NOWYCH PRODUCENTÓW/
EKSPORTERÓW**

(4) Od czasu opublikowania poprzedniego rozporządzenia zmieniającego, dwadzieścia indyjskich przedsiębiorstw złożyło wnioski o przyznanie im takiego samego statusu, jak przedsiębiorstwom współpracującym w pierwotnym dochodzeniu, niewłączonym do próby („status nowego eksportera/producenta”).

(5) Tymi dwudziestoma wnioskodawcami byli:

Przedsiębiorstwo składające wniosek	Miasto
K.K.P. Textiles Limited	Tamil Nadu
Kashmiri Lal Tarun Khanna PVT LTD	Amritsar
Premier Polyweaves Private Limited	Coimbatore
Home Fashions International	Kerala
Y.J. Enterprises	Mumbai
KaLaM Designs	Ahmedabad
Himatsingka Linens	Bangalore
S.K.T. Textile Mills	Coimbatore

⁽¹⁾ Dz.U. L 288 z 21.10.1997, s. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 461/2004 (Dz.U. L 77 z 13.3.2004, s. 12).

⁽²⁾ Dz.U. L 12 z 17.1.2004, s. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1840/2006 (Dz.U. L 355 z 15.12.2006, s. 4).

⁽³⁾ Dz.U. L 370 z 17.12.2004, s. 1.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 22 z 26.1.2006, s. 3.

Przedsiębiorstwo składające wniosek	Miasto
Shetty Garments Private Ltd.	Mumbai
TAVOY Workwear	Mumbai
Orient Craft Limited	Haryana
GHCL Limited	Gujarat
Indo Count Industries Limited	Mumbai
Vijayeswari Textiles Limited	Coimbatore
Nest Exim	Mumbai
Prakash Textiles	Coimbatore
Prakash Woven Private Limited	Coimbatore
Sotexpa Qualidis Textiles India Private Ltd	Coimbatore
BKS Textiles Pvt. Ltd	Coimbatore
JDA Textiles	Chennai

- (6) Jedenaście przedsiębiorstw nie udzieliło odpowiedzi na kwestionariusz, którego celem było sprawdzenie, czy spełniły one wymogi określone w art. 2 pierwotnego rozporządzenia, dlatego też ich wnioski musiały zostać odrzucone.
- (7) Pozostałych dziewięć przedsiębiorstw przedstawiło pełne odpowiedzi na kwestionariusz, a ich wnioski o przyznanie im statusu nowego eksportera/producenta zostały uwzględnione.
- (8) Dowody przedstawione przez dwóch spośród wymienionych wyżej indyjskich eksporterów/producentów uznano za wystarczające dla wykazania, że spełniają oni kryteria określone w rozporządzeniu pierwotnym, a zatem można ich objąć stawką celną mającą zastosowanie do przedsiębiorstw współpracujących nieobjętych próbą (czyli 7,6 %) i dodać ich do wykazu producentów eksportujących zawartego w załączniku do rozporządzenia pierwotnego zmienionego rozporządzeniem Rady (WE) nr 2143/2004, rozporządzeniem Rady (WE) nr 122/2006 i rozporządzeniem Rady (WE) nr 1840/2006.
- (9) Wnioski pozostałych siedmiu przedsiębiorstw o przyznanie statusu nowego eksportera/producenta odrzucono z następujących względów.
- (10) Dwa przedsiębiorstwa nie dostarczyły dowodów na to, że dokonywały wywozu produktu objętego postępowaniem do Wspólnoty po okresie objętym dochodzeniem lub że stały się stroną nieodwołalnego zobowiązania umownego do wywozu znaczącej ilości produktu objętego postępowaniem do Wspólnoty. Nie spełniły zatem kryterium trzeciego.

- (11) Jedno przedsiębiorstwo nie przedstawiło księgi sprzedaży za badany okres, a zatem nie było w stanie wykazać, że nie dokonywało wywozu produktu objętego postępowaniem w okresie objętym dochodzeniem. W przypadku innego przedsiębiorstwa okazało się, że dokonywało ono wywozu produktu objętego postępowaniem w okresie objętym dochodzeniem. Przedsiębiorstwa te nie spełniły zatem kryterium pierwszego.
- (12) Jedno przedsiębiorstwo przesłało odpowiedź na kwestionariusz po upływie terminu, a we wniosku brakowało kluczowych dokumentów. Inne przedsiębiorstwo nie odpowiedziało na pismo dotyczące uzupełnienia brakujących informacji. Te dwa przedsiębiorstwa nie dostarczyły zatem wystarczających dowodów na to, że spełniają kryteria określone w rozporządzeniu pierwotnym.
- (13) Ponadto okazało się, że jedno przedsiębiorstwo było powiązane z przedsiębiorstwem wskazanym w rozporządzeniu pierwotnym, jego wniosek o przyznanie statusu nowego eksportera/producenta został zatem odrzucony, jako że nie spełniło ono drugiego kryterium.
- (14) Przedsiębiorstwa, którym nie przyznano statusu nowego eksportera/producenta poinformowano o przyczynach podjęcia takiej decyzji oraz umożliwiono im przedstawienie uwag na piśmie.
- (15) Wszystkie argumenty i uwagi przedstawione przez zainteresowane strony zostały przeanalizowane i należycie uwzględnione w stosownych przypadkach,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Do wykazu producentów z Indii wymienionych w załączniku do rozporządzenia Rady (WE) nr 74/2004 dodaje się następujące przedsiębiorstwa:

Przedsiębiorstwo	Miasto
Home Fashions International	Kerala
GHCL Ltd.	Gujarat

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 11 sierpnia 2008 r.

W imieniu Rady
B. KOUCHNER
Przewodniczący

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 814/2008**z dnia 14 sierpnia 2008 r.****ustanawiające standardowe wartości celne w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych
owoców i warzyw**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) ⁽¹⁾,uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 1580/2007 z dnia 21 grudnia 2007 r. ustanawiające przepisy wykonawcze do rozporządzeń Rady (WE) nr 2200/96, (WE) nr 2201/96 i (WE) nr 1182/2007 w sektorze owoców i warzyw ⁽²⁾, w szczególności jego art. 138 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

Rozporządzenie (WE) nr 1580/2007 przewiduje, w zastosowaniu wyników wielostronnych negocjacji handlowych Rundy Urugwajskiej, kryteria do ustalania przez Komisję standardowych wartości celnych dla przywozu z krajów trzecich, w odniesieniu do produktów i okresów określonych w części A załącznika XV do wspomnianego rozporządzenia,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Standardowe wartości celne w przywozie, o których mowa w art. 138 rozporządzenia (WE) nr 1580/2007, są ustalone w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 15 sierpnia 2008 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 14 sierpnia 2008 r.

W imieniu Komisji

Jean-Luc DEMARTY

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 510/2008 (Dz.U. L 149 z 7.6.2008, s. 61).

⁽²⁾ Dz.U. L 350 z 31.12.2007, s. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 590/2008 (Dz.U. L 163 z 24.6.2008, s. 24).

ZAŁĄCZNIK

Standardowe wartości celne w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

(EUR/100 kg)

Kod CN	Kod krajów trzecich ⁽¹⁾	Standardowa stawka celna w przywozie
0702 00 00	MK	28,3
	XS	27,8
	ZZ	28,1
0707 00 05	MK	27,4
	TR	72,3
	ZZ	49,9
0709 90 70	TR	92,6
	ZZ	92,6
0805 50 10	AR	69,5
	UY	59,6
	ZA	86,6
	ZZ	71,9
0806 10 10	CL	82,1
	EG	128,8
	MK	68,7
	TR	122,9
	ZZ	100,6
0808 10 80	AR	66,9
	BR	93,0
	CL	96,5
	CN	88,3
	NZ	100,2
	US	94,8
	ZA	81,5
	ZZ	88,7
0808 20 50	AR	126,0
	CL	83,0
	TR	148,5
	ZA	87,1
	ZZ	111,2
0809 30	TR	151,2
	ZZ	151,2
0809 40 05	IL	138,3
	MK	59,0
	TR	90,9
	ZZ	96,1

⁽¹⁾ Nomenklatura krajów ustalona w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1833/2006 (Dz.U. L 354 z 14.12.2006, s. 19). Kod „ZZ” odpowiada „innym pochodzeniom”.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 815/2008

z dnia 14 sierpnia 2008 r.

w sprawie odstępowania od rozporządzenia (EWG) nr 2454/93 w odniesieniu do definicji pojęcia produktów pochodzących, używanej do celów ogólnego systemu preferencji, w celu uwzględnienia szczególnej sytuacji Republiki Zielonego Przylądka dotyczącej wywozu niektórych produktów rybołówstwa do Wspólnoty

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiające Wspólnotowy Kodeks Celny ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 247,uwzględniając rozporządzenie Komisji (EWG) nr 2454/93 z dnia 2 lipca 1993 r. ustanawiające przepisy w celu wykonania rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny ⁽²⁾, w szczególności jego art. 76,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Na mocy rozporządzenia Rady (WE) nr 980/2005 z dnia 27 czerwca 2005 r. wprowadzającego plan ogólnych preferencji taryfowych ⁽³⁾ Wspólnota przyznała Republice Zielonego Przylądka ogólne preferencje taryfowe.
- (2) Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 2454/93 ustanawia definicję pojęcia produktów pochodzących, używaną do celów ogólnego systemu preferencji taryfowych (GSP). Artykuł 76 tego rozporządzenia przewiduje odstępowanie od tej definicji na korzyść najmniej rozwiniętych krajów będących beneficjentami ogólnego systemu preferencji (GSP), które w tym celu przedłożą Wspólnocie właściwy wniosek.
- (3) Od dnia 1 marca 2005 r. Republika Zielonego Przylądka korzystała z decyzji nr 2/2005 Komitetu Współpracy Celnej AKP-WE z dnia 1 marca 2005 r. wprowadzającej odstępowanie od pojęcia „produkty pochodzące” w celu uwzględnienia szczególnej sytuacji państw AKP w odniesieniu do produkcji tuńczyka zakonserwowanego i filetów z tuńczyka znanych jako „loins” (pozycja HS ex 1604) ⁽⁴⁾.

- (4) Jednakże uregulowania te przestały obowiązywać po dniu 31 grudnia 2007 r., a Republika Zielonego Przylądka nie zawarła jeszcze umowy o partnerstwie gospodarczym ze Wspólnotą. W konsekwencji, począwszy od dnia 1 stycznia 2008 r., jedynym dostępnym dla Republiki Zielonego Przylądka uregulowaniem w sprawie preferencji handlowych jest GSP.
- (5) Pismem z dnia 27 listopada 2007 r. Republika Zielonego Przylądka złożyła wniosek o udzielenie odstępowania od reguł pochodzenia GSP zgodnie z art. 76 rozporządzenia (EWG) nr 2454/93. W piśmie z dnia 27 lutego 2008 r. dołączyła ona dodatkowe informacje uzasadniające jej wniosek.
- (6) Wniosek o derogację dotyczy całkowitej ilości wynoszącej 1 561 ton rocznie następujących trzech gatunków ryb, przetworzonych lub konserwowanych, z czego dwa gatunki nie były objęte odstępowaniem przyznanym przez decyzję nr 2/2005: tazar lub tazar marun, makrela i tuńczyk.
- (7) Komisja rozpatrzyła przedmiotowy wniosek o odstępowanie i ustaliła, że jest on kompletny i właściwie umotywowany.
- (8) Odstępowanie jest konieczne w celu zapewnienia ciągłości dostaw przez cały rok, a zatem zabezpiecza znaczącą inwestycję przedsiębiorstwa, które wykazało już swoje zaangażowanie w odniesieniu do wspierania i rozwoju tej działalności w Republice Zielonego Przylądka.
- (9) Inwestycja ta nie tylko miałaby bezpośredni wpływ na przemysł rybny Republiki Zielonego Przylądka w odniesieniu do gatunków, których dotyczy wniosek o odstępowanie, ale również miałaby znaczny, pośredni korzystny wpływ na ogólne ożywienie floty rybackiej Republiki Zielonego Przylądka. Większa liczba pracujących statków przyczyniłaby się do stopniowego wzrostu zdolności dostarczania pochodzących ryb.
- (10) Odstępowanie powinno być wystarczająco długie, by zapewnić inwestycje i ogólną przewidywalność dla przedsiębiorców, ale w żadnym wypadku nie może trwać dłużej niż do dnia 31 grudnia 2010 r., kiedy to Republika Zielonego Przylądka przestanie korzystać ze szczególnego uregulowania dotyczącego krajów najsłabiej rozwiniętych w ramach GSP. Po tej dacie należy zagwarantować operacyjność przemysłu konserwowego Republiki Zielonego Przylądka w ramach umowy o partnerstwie gospodarczym.

⁽¹⁾ Dz.U. L 302 z 19.10.1992, s. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1791/2006 (Dz.U. L 363 z 20.12.2006, s. 1).

⁽²⁾ Dz.U. L 253 z 11.10.1993, s. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 214/2007 (Dz.U. L 62 z 1.3.2007, s. 6).

⁽³⁾ Dz.U. L 169 z 30.6.2005, s. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 55/2008 (Dz.U. L 20 z 24.1.2008, s. 1).

⁽⁴⁾ Dz.U. L 61 z 8.3.2005, s. 48.

- (11) Rozporządzenie (EWG) nr 2454/93 określa zasady dotyczące zarządzania kontyngentami taryfowymi. W celu zapewnienia skutecznego zarządzania odbywającego się w bliskiej współpracy między władzami Republiki Zielonego Przylądka, organami celnymi Wspólnoty i Komisją wspomniane zasady powinny obowiązywać, z uwzględnieniem niezbędnych zmian, w odniesieniu do ilości przywiezionych na mocy odstępstwa przyznanego niniejszym rozporządzeniem.
- (12) Aby pozwolić na skuteczniejsze monitorowanie funkcjonowania odstępstwa, władze Republiki Zielonego Przylądka powinny regularnie powiadamiać Komisję o szczegółach wydawanych świadectw pochodzenia.
- (13) W swoim wniosku władze Republiki Zielonego Przylądka wskazały, że w pierwszym roku funkcjonowania po dokonaniu inwestycji zainteresowane przedsiębiorstwo prawdopodobnie nie będzie miało zdolności produkcyjnych do wykorzystania łącznej wielkości kontyngentów, których dotyczy wnioski. W konsekwencji, podczas gdy w latach 2009 i 2010 należy przyznać całkowite wielkości kontyngentów, których dotyczył wniosek, w odniesieniu do 2008 r. kontyngenty powinny być zmniejszane proporcjonalnie do okresu obowiązywania odstępstwa.
- (14) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Kodeksu Celnego,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W drodze odstępstwa od art. 67–97 rozporządzenia (EWG) nr 2454/93 przetworzone lub konserwowane: makrela, tazar i tazar marun i tuńczyk, objęte kodem CN 1604 15, ex 1604 19 i ex 1604 14, wyprodukowane w Republice Zielonego Przylądka z ryb niepochodzących, uważane są za pocho-

dzące z Republiki Zielonego Przylądka zgodnie z przepisami art. 2, 3 i 4.

Artykuł 2

Odstępstwo przewidziane w art. 1 ma zastosowanie do produktów transportowanych bezpośrednio z Republiki Zielonego Przylądka i przywożonych do Wspólnoty w okresie od dnia 1 września 2008 r. do dnia 31 grudnia 2010 r. w ilościach rocznych wymienionych w załączniku dla każdego produktu.

Artykuł 3

Ilości określone w załączniku zarządzane są zgodnie z art. 308a, 308b i 308c rozporządzenia (EWG) nr 2454/93.

Artykuł 4

1. Organy celne Republiki Zielonego Przylądka podejmują niezbędne środki w celu przeprowadzania kontroli ilościowych wywozu produktów, o których mowa w art. 1.

2. W rubryce 4 świadectw pochodzenia, formularz A, wydanych przez właściwe organy Republiki Zielonego Przylądka na mocy niniejszego rozporządzenia, umieszcza się, co następuje: „Odstępstwo – rozporządzenie (WE) nr 815/2008”.

3. Co trzy miesiące właściwe organy Republiki Zielonego Przylądka przesyłają Komisji sprawozdanie dotyczące ilości, w odniesieniu do których, zgodnie z niniejszym rozporządzeniem, wydano świadectwa pochodzenia, formularz A, oraz numery serii tych świadectw.

Artykuł 5

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie siódmego dnia po jego opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 września 2008 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 14 sierpnia 2008 r.

W imieniu Komisji

László KOVÁCS

Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

Numer porządkowy	Kod CN	Wyszczególnienie	Okres	Wielkość kontyngentu (tony)
09.1647	ex 1604 15 11 ex 1604 19 98	Makrele (<i>Scomber Colias</i> , <i>Scomber Japonicus</i> , <i>Scomber Scombrus</i>), filety, przetworzone lub konserwowane.	Od 1.9.2008 r. do 31.12.2008 r.	333
			Od 1.1.2009 r. do 31.12.2009 r.	1 000
			Od 1.1.2010 r. do 31.12.2010 r.	1 000
09.1648	ex 1604 19 98	Tazar i tazar marun (<i>Auxis thazard</i> , <i>Auxis Rochei</i>), filety, przetworzone lub konserwowane.	Od 1.9.2008 r. do 31.12.2008 r.	116
			Od 1.1.2009 r. do 31.12.2009 r.	350
			Od 1.1.2010 r. do 31.12.2010 r.	350
09.1649	ex 1604 14 16 ex 1604 14 18	Tuńczyk żółtopłetwy, tuńczyk bonito (<i>Tunnus Albacares</i> , <i>Katsuwonus Pelamis</i>), filety, przetworzone lub konserwowane.	Od 1.9.2008 r. do 31.12.2008 r.	70
			Od 1.1.2009 r. do 31.12.2009 r.	211
			Od 1.1.2010 r. do 31.12.2010 r.	211

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 816/2008**z dnia 14 sierpnia 2008 r.****zmieniające ceny reprezentatywne i kwoty dodatkowych należności przywozowych na niektóre produkty w sektorze cukru, ustalone rozporządzeniem (WE) nr 1109/2007, na rok gospodarczy 2007/2008**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 318/2006 z dnia 20 lutego 2006 r. w sprawie wspólnej organizacji rynków w sektorze cukru ⁽¹⁾,uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 951/2006 z dnia 30 czerwca 2006 r. ustanawiające szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 318/2006 w odniesieniu do handlu z państwami trzecimi w sektorze cukru ⁽²⁾, w szczególności jego art. 36,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Ceny reprezentatywne i kwoty dodatkowych należności stosowanych do przywozu cukru białego, cukru surowego i niektórych syropów w odniesieniu do roku gospodarczego 2007/2008 zostały ustalone rozporządze-

niem Komisji (WE) nr 1109/2007 ⁽³⁾. Te ceny i kwoty zostały ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 801/2008 ⁽⁴⁾.

- (2) Dane, którymi obecnie dysponuje Komisja, prowadzą do zmiany wymienionych kwot, zgodnie z zasadami i szczegółowymi przepisami wykonawczymi przewidzianymi w rozporządzeniu (WE) nr 951/2006,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Ceny reprezentatywne i dodatkowe należności stosowane do przywozu produktów, o których mowa w art. 36 rozporządzenia (WE) nr 951/2006, ustalone rozporządzeniem (WE) nr 1109/2007 w odniesieniu do roku gospodarczego 2007/2008, zmienia się zgodnie z kwotami wskazanymi w Załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 15 sierpnia 2008 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 14 sierpnia 2008 r.

W imieniu Komisji

Jean-Luc DEMARTY

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 58 z 28.2.2006, s. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1260/2007 (Dz.U. L 283 z 27.10.2007, s. 1). Rozporządzenie (WE) nr 318/2006 zastępuje się rozporządzeniem (WE) nr 1234/2007 (Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1) od dnia 1 października 2008 r.

⁽²⁾ Dz.U. L 178 z 1.7.2006, s. 24. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 514/2008 (Dz.U. L 150 z 10.6.2008, s. 7).

⁽³⁾ Dz.U. L 253 z 28.9.2007, s. 5.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 214 z 9.8.2008, s. 48.

ZAŁĄCZNIK

Zmienione ceny reprezentatywne i kwoty dodatkowych należności stosowanych przy przywozie cukru białego, cukru surowego i produktów określonych kodem 1702 90 95 mające zastosowanie od dnia 15 sierpnia 2008 r.

(EUR)

Kod CN	Kwota ceny reprezentatywnej za 100 kg netto rozpatrywanego produktu	Kwota dodatkowej należności za 100 kg netto rozpatrywanego produktu
1701 11 10 ⁽¹⁾	24,91	3,84
1701 11 90 ⁽¹⁾	24,91	9,08
1701 12 10 ⁽¹⁾	24,91	3,68
1701 12 90 ⁽¹⁾	24,91	8,65
1701 91 00 ⁽²⁾	25,56	12,51
1701 99 10 ⁽²⁾	25,56	7,93
1701 99 90 ⁽²⁾	25,56	7,93
1702 90 95 ⁽³⁾	0,26	0,39

⁽¹⁾ Ustalenie dla jakości standardowej określonej w załączniku I pkt III rozporządzenia Rady (WE) nr 318/2006 (Dz.U. L 58 z 28.2.2006, s. 1).

⁽²⁾ Ustalenie dla jakości standardowej określonej w załączniku I pkt II rozporządzenia (WE) nr 318/2006.

⁽³⁾ Ustalenie dla 1 % zawartości sacharozy.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 817/2008**z dnia 14 sierpnia 2008 r.****ustalające należności celne przywozowe w sektorze zbóż mające zastosowanie od dnia 16 sierpnia 2008 r.**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) ⁽¹⁾,uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 1249/96 z dnia 28 czerwca 1996 r. w sprawie zasad stosowania (należności przywozowe w sektorze zbóż) rozporządzenia Rady (EWG) nr 1766/92 ⁽²⁾, w szczególności jego art. 2 ust.1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Artykuł 136 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 przewiduje, że należność celna przywozowa na produkty oznaczone kodami CN 1001 10 00, 1001 90 91, ex 1001 90 99 [pszenica zwyczajna wysokiej jakości], 1002, ex 1005 inne niż ziarna hybrydowe oraz ex 1007 inne niż hybrydy do siewu, jest równa cenie interwencyjnej obowiązującej na takie produkty w przywozie, powiększonej o 55 %, minus cena importowa cif stosowana wobec danej przesyłki. Należności te nie mogą jednak przekroczyć konwencyjnej stawki celnej określonej na podstawie Nomenklatury Scalonej.
- (2) Artykuł 136 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 stanowi, że do celów obliczenia należności celnych przywozowych, o których mowa w ust. 1 wspomnianego artykułu, reprezentatywne ceny przywozowe cif ustana-

wiane są regularnie dla produktów określonych w tym ustępie.

- (3) Zgodnie z art. 2 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1249/96, ceną do obliczania należności przywozowej produktów oznaczonych kodami CN 1001 10 00, 1001 90 91, ex 1001 90 99 (pszenica zwyczajna wysokiej jakości), 1002 00, 1005 10 90, 1005 90 00 i 1007 00 90 jest dzienna reprezentatywna cena cif w przywozie ustalona w sposób określony w art. 4 wspomnianego rozporządzenia.
- (4) Należy ustalić należności celne przywozowe na okres od dnia 16 sierpnia 2008 r., mające zastosowanie do czasu wejścia w życie nowych ustaleń.
- (5) W związku z tym zgodnie z rozporządzeniem Komisji (WE) nr 608/2008 z dnia 26 czerwca 2008 r. w sprawie czasowego zawieszenia cła przywozowego na niektóre zboża w odniesieniu do roku gospodarczego 2008/2009 ⁽³⁾, zawiesza się stosowanie niektórych należności ustanowionych niniejszym rozporządzeniem,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Od dnia 16 sierpnia 2008 r. należności celne przywozowe w sektorze zbóż, o których mowa w art. 136 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007, ustala się w załączniku I do niniejszego rozporządzenia na podstawie czynników określonych w załączniku II.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dnia 16 sierpnia 2008 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 14 sierpnia 2008 r.

W imieniu Komisji

Jean-Luc DEMARTY

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 510/2008 (Dz.U. L 149 z 7.6.2008, s. 61).

⁽²⁾ Dz.U. L 161 z 29.6.1996, s. 125. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1816/2005 (Dz.U. L 292 z 8.11.2005, s. 5).

⁽³⁾ Dz.U. L 166 z 27.6.2008, s. 19.

ZAŁĄCZNIK I

Należności celne przywozowe na produkty, o których mowa w art. 136 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007, mające zastosowanie od dnia 16 sierpnia 2008 r.

Kod CN	Wyszczególnienie towarów	Należność przywozowa ⁽¹⁾ (w EUR/t)
1001 10 00	PSZENICA twarda wysokiej jakości	0,00 ⁽²⁾
	średniej jakości	0,00 ⁽²⁾
	niskiej jakości	0,00 ⁽²⁾
1001 90 91	PSZENICA zwyczajna, do siewu	0,00
ex 1001 90 99	PSZENICA zwyczajna wysokiej jakości, inna niż do siewu	0,00 ⁽²⁾
1002 00 00	ŻYTO	0,59 ⁽²⁾
1005 10 90	KUKURYDZA siewna, inna niż hybryda	0,00
1005 90 00	KUKURYDZA, inna niż do siewu ⁽³⁾	0,00 ⁽²⁾
1007 00 90	Ziarno SORGO, inne niż hybryda do siewu	5,58 ⁽²⁾

⁽¹⁾ W przypadku towarów przywożonych do Wspólnoty przez Ocean Atlantycki lub przez Kanał Sueski, zgodnie z art. 2 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1249/96, importer może skorzystać z obniżki należności celnych o:

- 3 EUR/t, jeśli port wyladunkowy znajduje się na Morzu Śródziemnym,
- 2 EUR/t, jeśli port wyladunkowy znajduje się w Danii, Estonii, Irlandii, na Łotwie, Litwie, w Polsce, Finlandii, Szwecji, Wielkiej Brytanii lub na atlantyckim wybrzeżu Półwyspu Iberyjskiego.

⁽²⁾ Zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 608/2008 zawieszają się stosowanie tej należności.

⁽³⁾ Importer może skorzystać z obniżki o stałą stawkę zryczałtowaną w wysokości 24 EUR/t, jeśli spełnione zostały warunki ustanowione w art. 2 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 1249/96.

ZAŁĄCZNIK II

Czynniki uwzględnione przy obliczaniu należności ustalonych w załączniku I

31.7.2008-13.8.2008

1) Średnie z okresu rozliczeniowego określonego w art. 2 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1249/96:

(EUR/t)						
	Pszenica zwyczajna ⁽¹⁾	Kukurydza	Pszenica twarda wysokiej jakości	Pszenica twarda średniej jakości ⁽²⁾	Pszenica twarda niskiej jakości ⁽³⁾	Jęczmień
Giełda	Minnéapolis	Chicago	—	—	—	—
Notowanie	224,74	135,95	—	—	—	—
Cena FOB USA	—	—	296,57	286,57	266,57	116,20
Premia za Zatokę	—	11,96	—	—	—	—
Premia za Wielkie Jeziora	12,94	—	—	—	—	—

⁽¹⁾ Premia dodatnia w wysokości 14 EUR/t włączona (art. 4 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1249/96).⁽²⁾ Premia ujemna w wysokości 10 EUR/t (art. 4 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1249/96).⁽³⁾ Premia ujemna w wysokości 30 EUR/t (art. 4 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1249/96).

2) Średnie z okresu rozliczeniowego określonego w art. 2 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1249/96:

Koszt frachtu: Zatoka Meksykańska–Rotterdam: 39,58 EUR/t

Koszt frachtu: Wielkie Jeziora–Rotterdam: 40,23 EUR/t

II

(Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja nie jest obowiązkowa)

DECYZJE

RADA

DECYZJA RADY

z dnia 24 lipca 2008 r.

zmieniająca decyzję Rady 2000/265/WE w sprawie ustanowienia rozporządzenia finansowego regulującego aspekty budżetowe zarządzania, przez zastępcę Sekretarza Generalnego Rady, umowami zawartymi przez niego, w imieniu niektórych państw członkowskich, dotyczącymi zainstalowania i funkcjonowania infrastruktury łączności dla środowiska Schengen, „Sisnet”

(2008/670/WSiSW)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając art. 2 ust. 1 akapit drugi zdanie pierwsze Protokołu włączającego dorobek Schengen w ramy Unii Europejskiej, dołączonego do Traktatu o Unii Europejskiej i Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Na mocy decyzji 1999/870/WE⁽¹⁾ i decyzji 2007/149/WE⁽²⁾ zastępca Sekretarza Generalnego Rady został upoważniony do tego, by w związku z włączaniem prawnego dorobku Schengen w ramy Unii Europejskiej, reprezentować niektóre państwa członkowskie podczas zawierania umów w sprawie instalowania i eksploatacji infrastruktury łączności dla środowiska Schengen, „Sisnet”, oraz realizować te umowy, dopóki nie zakończy się migracja do infrastruktury łączności utrzymywanej przez Unię Europejską.
- (2) Zobowiązania finansowe wynikające z tych umów obciążają określony budżet, zwany dalej „budżetem Sisnetu”, z którego finansowana jest infrastruktura łączności określona we wspomnianych decyzjach Rady.
- (3) Budżet Sisnetu podlega szczególnemu rozporządzeniu finansowemu ustanowionemu decyzją 2000/265/WE⁽³⁾, zwanego dalej „rozporządzeniem finansowym Sisnet”, które przewiduje odmienne procedury od procedur

określonych w rozporządzeniu finansowym mającym zastosowanie do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich, zawartych w rozporządzeniu (WE, Euratom) nr 1605/2002⁽⁴⁾.

- (4) Właściwe jest, by na zasadzie analogii dostosować rozporządzenie finansowe Sisnet do wspólnotowego rozporządzenia finansowego, a równocześnie uprościć wewnętrzne procedury Sekretariatu Generalnego, w szczególności poprzez likwidację funkcji kontrolera finansowego, a w stosownych przypadkach poprzez przydzielenie jego funkcji audytorowi wewnętrznemu powołanego na mocy art. 85 rozporządzenia (WE, Euratom) nr 1605/2002.
- (5) Obecne procedury należy również usprawnić i uczynić bardziej odpowiednimi do obecnej praktyki, na przykład poprzez dostosowanie terminów wezwań do wpłacania środków i terminów płatności oraz uaktualnienie niektórych przepisów obecnych ram proceduralnych i prawnych.
- (6) Rozporządzenie finansowe Sisnet zmieniono decyzją Rady 2007/155/WE⁽⁵⁾ oraz decyzją Rady 2008/319/WE, aby umożliwić Szwajcarii uczestniczenie w budżecie Sisnetu. Szwajcarii należy również umożliwić udział w ewentualnych przyszłych działaniach komitetu doradczego.

⁽¹⁾ Dz.U. L 337 z 30.12.1999, s. 41.

⁽²⁾ Dz.U. L 66 z 6.3.2007, s. 19.

⁽³⁾ Dz.U. L 85 z 6.4.2000, s. 12. Decyzja ostatnio zmieniona decyzją 2008/319/WE (Dz.U. L 109 z 19.4.2008, s. 30).

⁽⁴⁾ Dz.U. L 248 z 16.9.2002, s. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1525/2007 (Dz.U. L 343 z 27.12.2007, s. 9).

⁽⁵⁾ Dz.U. L 68 z 8.3.2007, s. 5.

- (7) Proponowane zmiany nie powodują żadnych skutków finansowych w odniesieniu do wkładów państw członkowskich do budżetu Sisnetu,

STANOWI, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

W decyzji 2000/265/WE wprowadza się następujące zmiany:

- 1) artykuł 6 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Wydatki danego roku budżetowego wykazuje się w rachunkach w tym roku na podstawie wydatków, które zostały zatwierdzone nie później niż dnia 31 grudnia i dla których odpowiadające im płatności zostały dokonane przez księgowego przed dniem 15 stycznia następnego roku.”;

- 2) w art. 7 wprowadza się następujące zmiany:

- a) w ust. 2 wprowadza się następujące zmiany:

- (i) akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„Niezależnie od ust. 1, przed dniem 31 stycznia zastępca Sekretarza Generalnego Rady może przesyłać przedstawicielom państw, o których mowa w art. 25, spotykających się w ramach Grupy Roboczej ds. SIS i SIRENE (komitetowi mieszanemu), zwanej dalej »Grupą Roboczą ds. SIS i SIRENE«, należycie umotywowane wnioski o przeniesienie na następny rok budżetowy środków niewykorzystanych do dnia 15 grudnia, jeżeli środki przyznane na określone pozycje w budżecie na następny rok budżetowy nie pokrywają zapotrzebowania.”;

- (ii) akapit czwarty otrzymuje brzmienie:

„Na wniosek o przeniesienie środków Grupa Robocza ds. SIS i SIRENE odpowiada najpóźniej do dnia 1 marca.”;

- b) skreśla się ust. 4;

- 3) w art. 8 ust. 2–4 otrzymują brzmienie:

„2. Zastępca Sekretarza Generalnego przesyła wstępny projekt budżetu Grupie Roboczej ds. SIS i SIRENE przed dniem 15 października, dołączając uzasadnienie.

3. Grupa Robocza ds. SIS i SIRENE wydaje opinię o wstępnym projekcie budżetu.

4. Zastępca Sekretarza Generalnego sporządza projekt budżetu i przekazuje go najpóźniej do dnia 15 listopada państwom określonym w art. 25.”;

- 4) artykuł 10 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Corocznie, w ciągu trzech miesięcy po zamknięciu rachunków zgodnie z art. 46 ust. 1, przedkłada się budżet korygujący w celu zapisania salda wyniku ubiegłorocznego budżetu po stronie przychodów, jeżeli jest ono dodatnie, lub po stronie wydatków, jeżeli jest ono ujemne.”;

- 5) artykuł 12 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 12

Budżet wykonywany jest zgodnie z zasadą rozdziału uprawnień między dysponentem środków finansowych a księgowym. Obowiązki dysponenta środków finansowych, księgowego i audytora wewnętrznego nie podlegają łączeniu.”;

- 6) artykuł 13 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Dysponent środków finansowych może zdecydować o przesuwaniu środków między artykułami w ramach jednego rozdziału. Za zgodą Grupy Roboczej ds. SIS i SIRENE może zdecydować o przenoszeniu środków z rozdziału do rozdziału w ramach jednego działu. Grupa Robocza ds. SIS i SIRENE udziela zgody na takich samych zasadach, jakie obowiązują przy przyjmowaniu przez nią opinii w sprawie budżetu.”;

- 7) skreśla się art. 14;

- 8) w art. 16 wprowadza się następujące zmiany:

- a) ustęp 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Do pobrania wszelkich kwot należnych zgodnie z art. 25 lub wszelkich długów podlegających zapłacie na rzecz danych państw od stron trzecich odnoszących się do zawierania umów, instalacji i funkcjonowania Sisnet potrzebne jest wydanie zlecenia ściągnięcia wierzytelności przez dysponenta środków finansowych. Zlecenia tego rodzaju zostają przekazane księgowemu.”;

- b) skreśla się ust. 2;

- 9) skreśla się art. 18 ust. 1 zdanie ostatnie, art. 18 ust. 2, art. 20 ust. 2 lit. g), art. 20 ust. 4 i 5 oraz art. 22;
- 13) artykuł 29 ust. 6 lit. h) otrzymuje brzmienie:

- 10) artykuł 23 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 23

Dysponent środków finansowych i księgowy odpowiadają dyscyplinarnie w razie nieprzestrzegania przepisów niniejszego rozporządzenia finansowego zgodnie z Regulaminem pracowniczym urzędników Wspólnot Europejskich.”;

- 11) dodaje się rozdział w brzmieniu:

„ROZDZIAŁ III A

Audyt wewnętrzny

Artykuł 24a

Audyt wewnętrzny weryfikuje, czy systemy i procedury wykonania budżetu przedstawione w niniejszym rozporządzeniu działają właściwie. Analogicznie audyt wewnętrzny ma wszystkie uprawnienia, wykonuje wszystkie zadania oraz podlega wszystkim zasadom, o których mowa w rozporządzeniu Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 z dnia 25 czerwca 2002 r. w sprawie rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich (*), w szczególności w jego części I tytuł IV rozdział 8.

(*) Dz.U. L 248 z 16.9.2002, s. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1525/2007 (Dz.U. L 343 z 27.12.2007, s. 9).”;;

- 12) w art. 28 ust. 1 wprowadza się następujące zmiany:

- a) ustęp 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Do dnia 31 grudnia 2008 r. państwa określone w art. 25 powinny uiścić swe wkłady każdorazowo w jednej czwartej najpóźniej do dnia 15 lutego, 1 kwietnia, 1 lipca oraz 1 października.”;

- b) dodaje się ustęp w brzmieniu:

„1a. Od dnia 1 stycznia 2009 r. państwa określone w art. 25 powinny najpóźniej do dnia 1 kwietnia uiścić 70 % swojego wkładu, a najpóźniej do dnia 1 października – 30 %.”;

„h) zakazuje wszelkich kontaktów między zastępcą Sekretarza Generalnego i jego personelem, przedstawicielami rządów państw członkowskich określonych w art. 25, przedstawicielami rządów Islandii, Norwegii i Szwajcarii a oferentami w sprawach związanych z przedmiotowym zaproszeniem do składania ofert; kontakty takie są dopuszczalne na zasadzie szczególnego wyjątku tylko pod następującymi warunkami:

przed ostatecznym terminem składania ofert:

- (i) z inicjatywy oferentów:

można przekazywać wszystkim oferentom dodatkowe informacje wyłącznie w celu wyjaśnienia charakteru zaproszenia do składania ofert;

- (ii) z inicjatywy zastępcy Sekretarza Generalnego:

jeśli państwa członkowskie określone w art. 25 lub Islandia, Norwegia i Szwajcaria lub Sekretariat Generalny Rady zauważą w tekście zaproszenia do składania ofert błąd, nieścisłość, pominięcie lub innego rodzaju błąd pisarski, Sekretariat Generalny może, w sposób identyczny z zastosowanym w przypadku pierwotnego zaproszenia do składania ofert, odpowiednio poinformować o tym zainteresowanych;

- (iii) po otwarciu ofert, z inicjatywy państwa członkowskiego określonego w art. 25, Islandii, Norwegii lub Szwajcarii lub Sekretariatu Generalnego Rady – jeśli zaistnieje konieczność dokonania wyjaśnienia w związku z przetargiem albo skorygowania oczywistego błędu pisarskiego, Sekretariat Generalny Rady może skontaktować się z oferentem.”;

- 14) artykuł 31 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 31

Przy zawieraniu umów przez zastępcę Sekretarza Generalnego w imieniu państw członkowskich wymienionych w art. 25 nie stosuje się żadnych praktyk dyskryminacyjnych z uwagi na przynależność państwową, gdy chodzi o jakiegokolwiek rozróżnienia między obywatelami państw członkowskich oraz Islandii, Norwegii i Szwajcarii.”;

15) artykuł 34 akapit drugi otrzymuje brzmienie:

„Komitet wyznaczony w tym celu przez zastępcę Sekretarza Generalnego otwiera wszystkie oferty jednocześnie. Składa się on z trzech wysokiej rangi urzędników z różnych dyrekcji Sekretariatu Generalnego Rady.”;

16) artykuł 35 akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„Każda oferta jest oceniana przez państwa członkowskie określone w art. 25, wraz z Islandią, Norwegią i Szwajcarią. Sprawozdanie jednomyślnie zatwierdzone przez te państwa jest przedstawiane komitetowi doradczemu określonymu w art. 36 przez właściwego urzędnika Sekretariatu Generalnego Rady wyznaczonego przez dysponenta lub przez wskazanego przez niego zastępcę.”;

17) artykuł 36 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 36

Umowy, które mają być zawierane przez zastępcę Sekretarza Generalnego w imieniu państw członkowskich określonych w art. 25 oraz przez właściwych przedstawicieli Islandii, Norwegii i Szwajcarii po ogłoszeniu zaproszenia do składania ofert, są najpierw przedkładane do zaopiniowania komitetowi doradczemu ds. zamówień publicznych i umów.”;

18) artykuł 37 akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„W skład komitetu doradczego określonego w art. 36 wchodzi jeden przedstawiciel każdego państwa członkowskiego określonego w art. 25 oraz jeden przedstawiciel Islandii, jeden przedstawiciel Norwegii i jeden przedstawiciel Szwajcarii. Państwa członkowskie określone w art. 25, wraz z Islandią, Norwegią i Szwajcarią, gwarantują, że wybrani przedstawiciele mają odpowiednią wiedzę fachową z zakresu informatyki lub spraw finansowych lub prawnych. Przedstawiciele nie mogą wcześniej uczestniczyć w ocenie materiałów przedstawianych komitetowi doradczemu. Przedstawiciel audytora wewnętrznego jest obecny w charakterze obserwatora.”;

19) artykuł 39 lit. e) otrzymuje brzmienie:

„e) na wniosek jednego z państw członkowskich określonych w art. 25 lub Islandii, Norwegii lub Szwajcarii lub członka komitetu doradczego lub zastępcy Sekretarza Generalnego – proponowanych umów opiewających na kwotę niższą od progów określonych w lit. a), gdy

wnioskodawca uważa, że takie umowy dotyczą kwestii zasadniczych lub mają szczególny charakter.”;

20) artykuł 40 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 40

Do materiałów przedłożonych komitetowi doradczemu do zaopiniowania na podstawie art. 39 lit. b)–e) dołącza się również sprawozdanie przyjęte jednomyślnie przez państwa członkowskie określone w art. 25 oraz przez Islandię, Norwegię i Szwajcarię.”;

21) artykuł 41 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 41

Opinie komitetu doradczego podpisuje jego przewodniczący. Aby uniknąć opóźnień wynikających z interwencji komitetu doradczego, państwa członkowskie określone w art. 25, jak również Islandia, Norwegia i Szwajcaria, mogą, jeśli uznają to za konieczne, narzucić rozsądny nieprzekraczalny termin wydania opinii. Opinie są przekazywane zastępcy Sekretarza Generalnego oraz państwom członkowskim określonym w art. 25, jak również Islandii, Norwegii i Szwajcarii. Po wnikliwym rozpatrzeniu takiej opinii państwa członkowskie określone w art. 25 oraz Islandia, Norwegia i Szwajcaria jednomyślnie podejmują ostateczną decyzję w tej sprawie. Gdy zapadnie decyzja, zastępca Sekretarza Generalnego w imieniu państw członkowskich określonych w art. 25 oraz właściwi przedstawiciele Islandii, Norwegii i Szwajcarii zawierają umowę lub umowy będące przedmiotem poszczególnych opinii.”;

22) artykuł 43 ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. W przypadku gdy umowa nie została wykonana lub jej wykonanie zostało opóźnione, zastępca Sekretarza Generalnego dopilnowuje, aby państwa członkowskie określone w art. 25 wraz z Islandią, Norwegią i Szwajcarią otrzymały odpowiednie odszkodowanie za wszelkie szkody, odsetki i koszty poprzez odjęcie ich od kwoty depozytu niezależnie od tego, czy został on wniesiony bezpośrednio przez dostawcę lub wykonawcę czy przez stronę trzecią.”;

23) artykuł 46 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Zastępca Sekretarza Generalnego sporządza, w terminie trzech miesięcy od zakończenia okresu wykonania budżetu, rachunek dochodów i wydatków oraz bilans, który przekazuje Grupie Roboczej ds. SIS i SIRENE.”;

24) artykuł 50 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Na zasadzie odstępstwa od art. 8, do celów budżetu, o którym mowa w ust. 1, zastępca Sekretarza Generalnego Rady przesyła wstępny projekt budżetu Grupie Roboczej ds. SIS i SIRENE w terminie możliwie najszybszym po przyjęciu niniejszego rozporządzenia finansowego. Gdy Grupa Robocza ds. SIS i SIRENE wyda opinię i projekt budżetu zostanie sporządzony, państwa członkowskie określone w art. 25, zebrane w Radzie, bezzwłocznie przyjmują budżet.”.

Artykuł 2

1. Niniejsza decyzja staje się skuteczna z dniem jej przyjęcia.
2. Niniejsza decyzja zostaje opublikowana w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli, dnia 24 lipca 2008 r.

W imieniu Rady
B. HORTEFEUX
Przewodniczący

KOMISJA

DECYZJA KOMISJI

z dnia 5 sierpnia 2008 r.

w sprawie zharmonizowanego wykorzystania widma radiowego w zakresie częstotliwości 5 875–5 905 MHz na potrzeby inteligentnych systemów transportowych (ITS) związanych z bezpieczeństwem

(notyfikowana jako dokument nr C(2008) 4145)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2008/671/WE)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając decyzję nr 676/2002/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie ram regulacyjnych dotyczących polityki spektrum radiowego we Wspólnocie Europejskiej (decyzja o spektrum radiowym) ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 4 ust. 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rada ⁽²⁾ i Parlament Europejski ⁽³⁾ wielokrotnie zwracały uwagę na konieczność zwiększenia bezpieczeństwa na drogach w Europie. Inteligentne systemy transportowe (ITS) są kluczowym elementem zintegrowanego podejścia do bezpieczeństwa drogowego ⁽⁴⁾, ponieważ dzięki zastosowaniu technologii informatycznych i telekomunikacyjnych w infrastrukturze transportowej i pojazdach możliwe jest unikanie potencjalnie niebezpiecznych sytuacji na drodze i zmniejszenie liczby wypadków.
- (2) Efektywne i spójne wykorzystanie widma radiowego jest podstawą rozwoju nowych urządzeń bezprzewodowych we Wspólnocie ⁽⁵⁾.
- (3) W skład ITS wchodzi współpracujące ze sobą systemy wykorzystujące połączenia pomiędzy pojazdami, pomiędzy pojazdem a infrastrukturą oraz pomiędzy infrastrukturą a pojazdem do przesyłania informacji w czasie rzeczywistym. Systemy te mogą potencjalnie oferować znaczną poprawę efektywności systemu transportowego, bezpieczeństwa wszystkich użytkowników dróg oraz komfortu podróży. W tym celu niezbędna jest szybka i stabilna komunikacja pomiędzy pojazdami a infrastrukturą drogową.

(4) Biorąc pod uwagę mobilność pojazdów oraz potrzebę urzeczywistnienia rynku wewnętrznego i podniesienia bezpieczeństwa drogowego w całej Europie, widmo wykorzystywane przez systemy ITS powinno być dostępne w sposób zharmonizowany w całej Unii Europejskiej.

(5) Zgodnie z art. 4 ust. 2 decyzji nr 676/2002/WE w dniu 5 lipca 2006 r. Komisja udzieliła mandatu Europejskiej Konferencji Administracji Poczty i Telekomunikacji (CEPT) na sprawdzenie wymogów dotyczących widma pod kątem zastosowań istotnych dla bezpieczeństwa w kontekście ITS i systemów współpracujących oraz na podjęcie technicznych badań kompatybilności pomiędzy zastosowaniami ITS decydującymi o bezpieczeństwie i służbami radiowymi wykorzystującymi rozpatrywany zakres częstotliwości, na które mogą mieć wpływ systemy ITS. CEPT poproszono także o opracowanie optymalnych planów kanałowych w zakresach wskazanych dla ITS.

(6) Rezultaty prac przeprowadzonych przez CEPT stanowią techniczną podstawę niniejszej decyzji.

(7) CEPT stwierdziła w swoim raporcie z dnia 21 grudnia 2007 r. (raport CEPT nr 20), że pasmo 5 GHz, a w szczególności zakres 5 875–5 905 MHz, jest odpowiednie dla zastosowań ITS związanych z bezpieczeństwem, które podnoszą bezpieczeństwo na drogach poprzez zwiększenie liczby dostępnych dla kierowcy i dla pojazdu informacji dotyczących otoczenia, innych pojazdów i pozostałych użytkowników dróg. Ponadto ITS są kompatybilne ze wszystkimi przeanalizowanymi służbami wykorzystującymi to pasmo i ze wszystkimi innymi przeanalizowanymi istniejącymi służbami wykorzystującymi częstotliwości poniżej 5 850 MHz i powyżej 5 925 MHz, o ile ITS nie będą naruszały limitów dotyczących emisji zdefiniowanych w raporcie CEPT. Wybór tego pasma byłby zgodny z wykorzystaniem widma radiowego w innych regionach świata i w ten sposób jego wybór przyczyniłby się do harmonizacji na poziomie światowym. Ponadto ITS nie mogłyby żądać ochrony przed naziemnymi stacjami nadawczymi pracującymi w służbie stałej satelitarnej (FSS), a niepożądane emisje z urządzeń ITS należy ograniczać w celu ochrony FSS.

⁽¹⁾ Dz.U. L 108 z 24.4.2002, s. 1.

⁽²⁾ Konkluzje Rady 15101/03 z dnia 5 grudnia 2003 r. oraz konkluzje Werona 2 z dnia 26 października 2004 r.

⁽³⁾ Dz.U. C 244 E z 18.10.2007, s. 220.

⁽⁴⁾ COM(2006) 314.

⁽⁵⁾ Konkluzje Rady 15530/04 i 15533/04 z dnia 3 grudnia 2004 r.

(8) Europejski Instytut Norm Telekomunikacyjnych kończy pracę nad ujednoliconą normą EN 302 571 zgodną z badaniami kompatybilności zrealizowanymi przez CEPT, co pozwoli na uzyskanie domniemanej zgodności z art. 3 ust. 2 dyrektywy 1999/5/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 9 marca 1999 r. w sprawie urządzeń radiowych i końcowych urządzeń telekomunikacyjnych oraz wzajemnego uznawania ich zgodności⁽¹⁾, dzięki czemu urządzenia ITS nie będą powodowały szkodliwych zakłóceń. Oczekuje się, że nadajniki ITS zintensyfikują wykorzystanie widma oraz ograniczą moc nadawania do minimalnego poziomu, tak aby efektywnie wykorzystywać widmo przydzielone ITS, jak również aby unikać szkodliwych zakłóceń.

(9) Z tego powodu norma przewiduje wprowadzenie sterowania mocą nadajnika w zakresie co najmniej 30 dB w odniesieniu do maksymalnej całkowitej mocy nadawania wynoszącej 33 dBm (średnia e.i.r.p.). Jeżeli producenci urządzeń nie zdecydują się na wykorzystanie technologii określonych w tej normie, należy zastosować inne, alternatywne metody gwarantujące co najmniej równoważny poziom zmniejszania zakłóceń w stosunku do metod określonych w normie.

(10) Harmonizacja wynikająca z niniejszej decyzji nie wyklucza możliwości zastosowania przez państwa członkowskie, w uzasadnionych przypadkach, okresów przejściowych lub porozumień o współwykorzystaniu widma radiowego.

(11) Oczekuje się, że państwa członkowskie udostępnią widmo do łączności pomiędzy pojazdami w ramach ITS w ciągu sześciu miesięcy, w trakcie których państwa członkowskie mają przeznaczyć zakres częstotliwości 5 875–5 905 MHz zgodnie z niniejszą decyzją. Jednak w przypadku łączności pomiędzy infrastrukturą a pojazdem i pojazdem a infrastrukturą w ramach ITS przygotowanie w tym okresie odpowiedniego systemu licencji lub skoordynowanego mechanizmu instalacji infrastruktury drogowej różnych operatorów ITS może być trudne dla niektórych państw członkowskich. Wszelkie opóźnienia w udostępnianiu widma po tym okresie mogą mieć negatywny wpływ na realizację związanych z bezpieczeństwem zastosowań ITS w Unii Europejskiej, a zatem powinno się je ograniczyć i należy je uzasadnić.

(12) Ze względu na rozwój rynku i technologii zakres i stosowanie niniejszej decyzji może wymagać w przyszłości przeglądu, szczególnie w oparciu o informacje o tego typu rozwoju dostarczane przez państwa członkowskie.

(13) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Komitetu ds. Widma Radiowego,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Celem niniejszej decyzji jest harmonizacja warunków udostępniania i efektywnego wykorzystywania zakresu częstotliwości 5 875–5 905 MHz na potrzeby inteligentnych systemów transportowych (ITS) związanych z bezpieczeństwem.

Artykuł 2

Do celów niniejszej decyzji stosuje się następujące definicje:

- 1) „inteligentne systemy transportowe” oznaczają systemy i usługi oparte na technologiach informacyjnych i komunikacyjnych, w tym przetwarzanie, kontrolę, pozycjonowanie, komunikację i elektronikę, które są wykorzystywane w systemie transportu drogowego;
- 2) „średnia zastępcza moc promieniowana izotropowo (e.i.r.p.)” oznacza e.i.r.p. w trakcie transmisji, która odpowiada najwyższej mocy, jeżeli stosuje się sterowanie mocą.

Artykuł 3

1. Państwa członkowskie, nie później niż sześć miesięcy po wejściu w życie niniejszej decyzji, przeznaczą zakres częstotliwości 5 875–5 905 MHz na potrzeby inteligentnych systemów transportowych oraz, tak szybko jak będzie to możliwe do zrealizowania po takim przeznaczeniu, udostępnią ten zakres częstotliwości na zasadzie braku wyłączności.

Takie przeznaczenie jest zgodne z parametrami określonymi w załączniku.

2. W ramach odstępstwa od ust. 1 państwa członkowskie mogą wystąpić z wnioskiem o okresy przejściowe i/lub porozumienia o współwykorzystaniu widma radiowego na mocy art. 4 ust. 5 decyzji o widmie radiowym.

Artykuł 4

Państwa członkowskie kontrolują korzystanie z zakresu częstotliwości 5 875–5 905 MHz i przedstawiają Komisji wnioski celem umożliwienia, jeśli to konieczne, przeglądu niniejszej decyzji.

⁽¹⁾ Dz.U. L 91 z 7.4.1999, s. 10. Dyrektywa ostatnio zmieniona rozporządzeniem (WE) nr 1882/2003 (Dz.U. L 284 z 31.10.2003, s. 1).

Artykuł 5

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 5 sierpnia 2008 r.

W imieniu Komisji

Viviane REDING

Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

Techniczne parametry inteligentnych systemów transportowych związanych z bezpieczeństwem w zakresie częstotliwości 5 875–5 905 MHz

Parametr	Wartość
Maksymalna widmowa gęstość mocy (średnia e.i.r.p.)	23 dBm/MHz
Maksymalna całkowita moc nadawania (średnia e.i.r.p.)	33 dBm
Zasady dostępu do kanału i jego zajętości	Należy stosować techniki osłabiania zakłóceń, które zapewniają co najmniej równoważne działanie w stosunku do technik opisanych w normach zharmonizowanych przyjętych na mocy dyrektywy 1999/5/WE. Wymagają one zakresu sterowania mocą nadajnika wynoszącego co najmniej 30 dB.

DECYZJA KOMISJI**z dnia 11 sierpnia 2008 r.****zmieniająca dodatek do załącznika VI do Aktu przystąpienia Bułgarii i Rumunii w odniesieniu do niektórych zakładów mleczarskich w Bułgarii***(notyfikowana jako dokument nr C(2008) 4269)***(Tekst mający znaczenie dla EOG)****(2008/672/WE)**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając Akt przystąpienia Bułgarii i Rumunii, w szczególności jego załącznik VI, rozdział 4 sekcja B lit. f) akapit pierwszy,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W Akcie przystąpienia Bułgarii i Rumunii przyznano Bułgarii okresy przejściowe na osiągnięcie przez niektóre zakłady mleczarskie zgodności z wymogami rozporządzenia (WE) nr 853/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. ustanawiającego szczególne przepisy dotyczące higieny w odniesieniu do żywności pochodzenia zwierzęcego ⁽¹⁾.
- (2) Dodatek do załącznika VI do Aktu przystąpienia został zmieniony decyzjami Komisji 2007/26/WE ⁽²⁾, 2007/689/WE ⁽³⁾, 2008/209/WE ⁽⁴⁾, 2008/331/WE ⁽⁵⁾ i 2008/547/WE ⁽⁶⁾. Bułgaria przedstawiła gwarancje, że pięć zakładów mleczarskich zakończyło proces modernizacji i obecnie spełnia wymogi prawa wspólnotowego. Zakłady te są upoważnione do odbioru i przetwarzania mleka surowego niespełniającego wymagań UE. Należy je zatem dodać do wykazu w rozdziale I dodatku do załącznika VI.
- (3) Jeden zakład mleczarski wymieniony obecnie jako zakład spełniający wymagania UE będzie odbierał i przetwarzał na dwóch odrębnych liniach produkcyjnych mleko surowe spełniające wymagania i niespełniające wymagań UE. Dlatego też zakład ten należy dodać do wykazu

w rozdziale II. Inny zakład mleczarski wymieniony obecnie w rozdziale II będzie odbierał i przetwarzał jedynie mleko spełniające wymagania UE. Należy zatem skreślić ten zakład z rozdziału II dodatku do załącznika VI.

- (4) W związku z powyższym należy odpowiednio zmienić dodatek do załącznika VI do Aktu przystąpienia Bułgarii i Rumunii.

- (5) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Dodatek do załącznika VI do Aktu przystąpienia Bułgarii i Rumunii zostaje zmieniony zgodnie z załącznikiem do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 11 sierpnia 2008 r.

W imieniu Komisji

Androulla VASSILIOU

Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 139 z 30.4.2004, s. 55. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1243/2007 (Dz.U. L 281 z 25.10.2007, s. 8).

⁽²⁾ Dz.U. L 8 z 13.1.2007, s. 35.

⁽³⁾ Dz.U. L 282 z 26.10.2007, s. 60.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 65 z 8.3.2008, s. 18.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 114 z 26.4.2008, s. 97.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 176 z 4.7.2008, s. 11.

ZAŁĄCZNIK

W dodatku do załącznika VI do Aktu Przystąpienia Bułgarii i Rumunii wprowadza się następujące zmiany:

1) w rozdziale I dodaje się pozycje w brzmieniu:

„Nr	Numer weterynaryjny	Nazwa zakładu	Miasto/ulica lub wieś/region
2.	BG 2012022	»Bratya Zafirovi« OOD	gr. Sliven Promishlena zona Zapad
3.	0112014	ET »Veles-Kostadin Velev«	gr. Razlog ul. Golak 14
4.	1512003	»Mandra-1« OOD	s. Tranchovitsa obsht. Levski
5.	2312041	»Danim-D.Stoyanov« EOOD	gr. Elin Pelin m-st Mansarovo
6.	2712010	»Kamadzhiev-milk« EOOD	s. Kriva reka obsht. N.Kozlevo”

2) w rozdziale II wprowadza się następujące zmiany:

a) skreśla się następującą pozycję:

„6. BG 1612011	»Em Dzhey Deriz« EOOD	gr. Karlovo bul. Osвобождение 69”
----------------	-----------------------	--------------------------------------

b) dodaje się pozycję w brzmieniu:

„14. BG 1212001	»S i S – 7« EOOD	gr. Montana Vrachansko shose 1”
-----------------	------------------	------------------------------------

DECYZJA KOMISJI**z dnia 13 sierpnia 2008 r.****zmieniająca decyzję Komisji 2005/928/WE w sprawie harmonizacji zakresu częstotliwości 169,4–169,8125 MHz we Wspólnocie***(notyfikowana jako dokument nr C(2008) 4311)***(Tekst mający znaczenie dla EOG)****(2008/673/WE)**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając decyzję nr 676/2002/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie ram regulacyjnych dotyczących polityki widma radiowego we Wspólnocie Europejskiej (decyzja o spektrum radiowym) ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 4. ust. 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Decyzja Komisji 2005/928/WE ⁽²⁾ harmonizuje zakres częstotliwości 169,4–169,8125 MHz we Wspólnocie.
- (2) Plan częstotliwości zawarty w załączniku do decyzji 2005/928/WE opisuje odstępów kanałowe, których powinny przestrzegać różne zastosowania działające na warunkach określonych w decyzji. Celem istnienia odstępów kanałowych jest zapewnienie kompatybilności i ułatwienie współistnienia zastosowań dopuszczonych w tych zakresach.
- (3) Plan częstotliwości wprowadza odstępów kanałowe 12,5 kHz w zakresie 169,4000–169,4750 MHz i odstępów 50 kHz w zakresie 169,4875–169,5875 MHz.
- (4) Po przyjęciu decyzji 2005/928/WE dalsza analiza parametrów technicznych określonych w decyzji wykazała, że postanowienia dotyczące odstępów kanałowych w zakresach 169,4000–169,4750 MHz i 169,4875–169,5875 MHz są uważane za nadmiernie restrykcyjne z punktu widzenia rozwoju technologii. Zezwolenie na korzystanie z kilku różnych odstępów kanałowych pozwoli użytkownikom na większą elastyczność w wyborze właściwej szerokości kanału w zakresie do 50 kHz zgodnie z wymogami dotyczącymi jakości poszczególnych zastosowań.
- (5) Europejska Konferencja Administracji Pocztowych i Telekomunikacyjnych (CEPT) potwierdziła, że można

i należy zezwolić na zwiększenie liczby możliwych odstępów kanałowych.

- (6) Decyzja 2005/928/WE powinna być w związku z tym odpowiednio zmieniona. Dzięki zmianie decyzji możliwe będzie korzystanie z kanałów do 50 kHz w zakresach 169,4000–169,4750 MHz i 169,4875–169,5875 MHz.
- (7) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Komitetu ds. Spektrum Radiowego,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W decyzji 2005/928/WE wprowadza się następujące zmiany:

- 1) W 4. linii planu częstotliwości w załączniku wielkość odstępów kanałowego (w kHz) wynoszącą „12,5” dla kanałów 1a, 1b, 2a, 2b, 3a i 3b zmienia się na „do 50 kHz”.
- 2) W 4. linii planu częstotliwości w załączniku wielkość odstępów kanałowego (w kHz) wynoszącą „50” dla kanałów 4b+5+6a oraz 6b+7+8a zmienia się na „do 50 kHz”.

Artykuł 2

Artykuł 1 stosuje się od dnia 31 października 2008 r.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 13 sierpnia 2008 r.

W imieniu Komisji

Viviane REDING

Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 108 z 24.4.2002, s. 1.⁽²⁾ Dz.U. L 344 z 27.12.2005, s. 47.

DECYZJA KOMISJI**z dnia 13 sierpnia 2008 r.****zmieniająca decyzję 2007/683/WE zatwierdzającą plan zwalczania klasycznego pomoru świń u dzików na niektórych obszarach Węgier***(notyfikowana jako dokument nr C(2008) 4321)***(Jedynie tekst w języku węgierskim jest autentyczny)****(2008/674/WE)**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając dyrektywę Rady 2001/89/WE z dnia 23 października 2001 r. w sprawie wspólnotowych środków zwalczania klasycznego pomoru świń ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 16 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Decyzją Komisji 2007/683/WE ⁽²⁾ zatwierdzono przedłożony przez Węgry w dniu 11 lipca 2007 r. plan zwalczania klasycznego pomoru świń u dzików świń na obszarach tego państwa członkowskiego określonych w załączniku do powyższej decyzji.

(2) Węgry poinformowały Komisję o aktualnym rozwoju klasycznego pomoru świń wśród dzikich świń na swoim terytorium. W świetle dostępnych informacji epidemiologicznych należy rozszerzyć środki określone w planie zwalczania klasycznego pomoru świń u dzikich świń na niektóre obszary komitatu Heves i komitatu Borsod-Abaúj-Zemplén.

(3) W celu zachowania przejrzystości prawodawstwa wspólnotowego załącznik do decyzji 2007/683/WE powinno się zastąpić tekstem znajdującym się w załączniku do niniejszej decyzji.

(4) Należy zatem odpowiednio zmienić decyzję 2007/683/WE.

(5) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Załącznik do decyzji 2007/683/WE zastępuje się tekstem znajdującym się w załączniku do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja skierowana jest do Republiki Węgierskiej.

Sporządzono w Brukseli, dnia 13 sierpnia 2008 r.

W imieniu Komisji
Androulla VASSILIOU
Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 316 z 1.12.2001, s. 5. Dyrektywa ostatnio zmieniona decyzją Komisji 2007/729/WE (Dz.U. L 294 z 13.11.2007, s. 26).

⁽²⁾ Dz.U. L 281 z 25.10.2007, s. 27. Decyzja zmieniona decyzją 2008/159/WE (Dz.U. L 51 z 26.2.2008, s. 21).

ZAŁĄCZNIK

„ZAŁĄCZNIK

Obszary, na których ma być realizowany plan zwalczania klasycznego pomoru świń u dzikich świń

Terytorium komitatu Nógrád i terytorium komitatu Peszt położone na północ i wschód od Dunaju, na południe od granicy ze Słowacją, na zachód od granicy z komitatem Nógrád i na północ od autostrady E71, terytorium komitatu Heves położone na wschód od granicy z komitatem Nógrád, na południe i zachód od granicy z komitatem Borsod-Abaúj-Zemplén i na północ od autostrady E71 oraz terytorium komitatu Borsod-Abaúj-Zemplén położone na południe od granicy ze Słowacją, na wschód od granicy z komitatem Heves, na północ i zachód od autostrady E71, na południe od drogi krajowej nr 37 (jej części między autostradą E71 a drogą krajową nr 26) i na zachód od drogi krajowej nr 26.”

III

(Akty przyjęte na mocy Traktatu UE)

AKTY PRZYJĘTE NA MOCY TYTUŁU VI TRAKTATU UE

DECYZJA RAMOWA RADY 2008/675/WSiSW

z dnia 24 lipca 2008 r.

w sprawie uwzględniania w nowym postępowaniu karnym wyroków skazujących zapadłych w państwach członkowskich Unii Europejskiej

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 31 i art. 34 ust. 2 lit. b),

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego ⁽¹⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Unia Europejska postawiła sobie za cel utrzymywanie i rozwijanie przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości. Osiągnięcie tego celu wymaga, by informacje dotyczące wyroków skazujących zapadłych w państwach członkowskich można było uwzględniać poza państwem członkowskim skazania, zarówno w celu zapobiegania nowym przestępstwom, jak i w toku nowego postępowania karnego.
- (2) W dniu 29 listopada 2000 r. Rada przyjęła, zgodnie z konkluzjami z posiedzenia Rady Europejskiej w Tampere, program działań mający na celu wprowadzenie w życie zasady wzajemnego uznawania orzeczeń w sprawach karnych ⁽²⁾, przewidujący „przyjęcie co najmniej jednego instrumentu prawnego ustanawiającego zasadę, zgodnie z którą sąd jednego z państw członkowskich musi mieć możliwość uwzględniania prawomocnych wyroków karnych zapadłych w sądach innych państw członkowskich – w celu oceny uprzedniej karalności sprawy i ewentualnego stwierdzenia ponownego popełnienia przez niego przestępstwa oraz w celu określenia rodzaju kary i zasad jej wykonywania”.
- (3) Celem niniejszej decyzji ramowej jest nałożenie na państwa członkowskie minimalnego obowiązku uwzględniania wyroków skazujących zapadłych w innych państwach członkowskich. Niniejsza decyzja ramowa

nie powinna pozbawiać państw członkowskich możliwości uwzględniania – zgodnie z ich prawem krajowym i stosownie do posiadanych informacji – na przykład ostatecznych decyzji wydanych przez organy administracyjne, od których można się odwołać do sądów właściwych w sprawach karnych, które uznają daną osobę za winną popełnienia przestępstwa lub czynu podlegającego karze zgodnie z prawem krajowym jako naruszenie norm prawnych.

- (4) Niektóre państwa członkowskie wiążą skutki z wyrokami skazującymi zapadłymi w innych państwach członkowskich, natomiast inne uwzględniają jedynie wyroki skazujące wydane przez ich własne sądy.
- (5) Powinna zostać potwierdzona zasada, zgodnie z którą wyrok skazujący zapadły w innych państwach członkowskich powinien w danym państwie członkowskim wiązać się ze skutkami równoważnymi skutkom wynikającym z wyroków skazujących wydanych przez jego własne sądy zgodnie z prawem krajowym, niezależnie od tego, czy skutki te uznawane są w prawie krajowym za skutki faktyczne czy proceduralne lub materialne skutki prawne. Niniejsza decyzja ramowa nie ma jednak na celu dokonania harmonizacji skutków przypisywanych przez różne prawodawstwa krajowe istnieniu uprzednich wyroków skazujących, więc obowiązek uwzględniania uprzednich wyroków skazujących zapadłych w innych państwach członkowskich istnieje wyłącznie w takim zakresie, w jakim na mocy prawa krajowego uwzględnia się uprzednie krajowe wyroki skazujące.
- (6) W odróżnieniu od innych instrumentów celem niniejszej decyzji ramowej nie jest wykonywanie w jednym państwie członkowskim orzeczeń sądowych wydanych w innych państwach członkowskich, lecz umożliwienie wiązania skutków z uprzednimi wyrokami skazującymi zapadłymi w jednym państwie członkowskim w toku nowego postępowania karnego w innym państwie członkowskim w zakresie, w jakim na mocy prawa krajowego tego drugiego państwa członkowskiego uwzględnia się uprzednie krajowe wyroki skazujące.

⁽¹⁾ Opinia z dnia 27 września 2006 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).

⁽²⁾ Dz.U. C 12 z 15.1.2001, s. 10.

Niniejsza decyzja ramowa nie przewiduje zatem obowiązku uwzględniania takich uprzednich wyroków skazujących na przykład w przypadkach, gdy informacje uzyskane na mocy obowiązujących instrumentów nie są wystarczające, gdy niemożliwe byłoby wydanie krajowego wyroku skazującego za czyn, w związku z którym zapadł uprzedni wyrok skazujący, lub gdy uprzednio orzeczona kara jest nieznana w krajowym systemie prawnym.

- (7) Skutki wyroku skazującego zapadłego w innym państwie członkowskim powinny być na etapie przygotowawczym, sądowym i wykonawczym postępowania karnego równoważne skutkom orzeczenia krajowego.
- (8) Jeżeli w trakcie postępowania karnego toczącego się w państwie członkowskim dostępne są informacje na temat uprzedniego wyroku skazującego zapadłego w innym państwie członkowskim, w miarę możliwości należy nie dopuszczać do tego, by dana osoba była traktowana w mniej korzystny sposób niż gdyby uprzedni wyrok skazujący był wyrokiem krajowym.
- (9) Artykuł 3 ust. 5 powinien być interpretowany między innymi zgodnie z motywem 8 w tym sensie, że jeżeli sąd krajowy w nowym postępowaniu karnym, uwzględniając wyrok zapadły uprzednio w innym państwie członkowskim, uzna, że nałożenie kary w pewnym wymiarze w granicach określonych przez prawo krajowe byłoby niewspółmiernie surowe w stosunku do sprawcy, zważywszy na jego położenie, i jeżeli cel kary może zostać osiągnięty za pomocą niższego wyroku, sąd krajowy może obniżyć odpowiednio wymiar kary, jeżeli taka możliwość miałaby miejsce w przypadkach czysto krajowych.
- (10) Niniejsza decyzja ramowa ma zastąpić – w stosunkach pomiędzy państwami członkowskimi będącymi stronami Europejskiej konwencji o międzynarodowej ważności wyroków karnych z dnia 28 maja 1970 r. – postanowienia jej art. 56 dotyczące uwzględniania wyroków karnych.
- (11) Niniejsza decyzja ramowa jest zgodna z zasadą pomocniczości określoną w art. 2 Traktatu o Unii Europejskiej oraz w art. 5 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską w zakresie, w jakim ma na celu zbliżenie przepisów ustawowych i wykonawczych państw członkowskich, co nie może być osiągnięte w sposób wystarczający przez państwa członkowskie działające jednostronnie i co wymaga wspólnego działania na szczeblu Unii Europejskiej. Zgodnie z zasadą proporcjonalności, określoną w art. 5 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, niniejsza decyzja ramowa nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tego celu.

- (12) Niniejsza decyzja ramowa nie narusza praw podstawowych i jest zgodna z zasadami uznanymi w art. 6 Traktatu o Unii Europejskiej, które znajdują odzwierciedlenie w Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej.
- (13) W niniejszej decyzji ramowej respektowana jest różnorodność istniejących krajowych rozwiązań i procedur mających na celu uwzględnianie uprzednich wyroków skazujących zapadłych w innym państwie członkowskim. Wykluczenie możliwości rewizji uprzedniego wyroku skazującego nie powinno uniemożliwiać państwom członkowskim wydawania, w razie konieczności, decyzji wiążącej równoważne skutki prawne z takim uprzednim wyrokiem skazującym. Procedury związane z wydaniem takiej decyzji nie powinny jednak, ze względu na czas i wymagane procedury lub formalności, uniemożliwiać wiązania równoważnych skutków prawnych z uprzednim wyrokiem skazującym zapadłym w innym państwie członkowskim.
- (14) Naruszenie wyroku lub jego wykonania ma miejsce między innymi wtedy, gdy zgodnie z prawem krajowym drugiego państwa członkowskiego kara nałożona uprzednim wyrokiem zostaje zaliczona na poczet innej kary lub włączona do innej kary, która ma być następnie w skuteczny sposób wykonana, w zakresie, w jakim pierwszy wyrok nie został jeszcze wykonany lub w jakim jego wykonanie nie zostało przekazane drugiemu państwu członkowskiemu.

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ RAMOWĄ:

Artykuł 1

Przedmiot

1. Niniejsza decyzja ramowa ma na celu określenie warunków, zgodnie z którymi w postępowaniu karnym prowadzonym przeciwko danej osobie w jednym z państw członkowskich uwzględniane są uprzednie wyroki skazujące dotyczące innych zdarzeń, zapadłe wobec tej samej osoby w innych państwach członkowskich.
2. Niniejsza decyzja ramowa nie powoduje skutku w postaci zmiany obowiązku poszanowania praw podstawowych i podstawowych zasad prawnych zawartych w art. 6 Traktatu.

Artykuł 2

Definicje

Na użytek niniejszej decyzji ramowej „wyrok skazujący” oznacza każde prawomocne orzeczenie sądu właściwego w sprawach karnych uznające daną osobę za winną popełnienia przestępstwa.

Artykuł 3

Uwzględnianie w nowym postępowaniu karnym wyroku skazującego zapadłego w innym państwie członkowskim

1. Każde państwo członkowskie dopilnowuje, by w postępowaniu karnym prowadzonym przeciwko danej osobie uwzględnione zostały uprzednie wyroki skazujące, zapadłe wobec tej samej osoby w innych państwach członkowskich i dotyczące innych zdarzeń – które to wyroki są znane dzięki stosownym instrumentom wzajemnej pomocy prawnej lub instrumentom wymiany informacji pochodzących z rejestrów karnych – w zakresie, w jakim zgodnie z prawem krajowym uwzględniane są uprzednie krajowe wyroki skazujące, oraz by wiązały się z nimi skutki prawne równoważne skutkom wiążącym się z uprzednimi krajowymi wyrokami skazującymi.

2. Przepisy ust. 1 mają zastosowanie do postępowania przygotowawczego, sądowego i wykonawczego, w szczególności w odniesieniu do mających zastosowanie przepisów postępowania, w tym przepisów dotyczących zatrzymania, kwalifikacji przestępstwa, rodzaju i wymiaru kary oraz przepisów dotyczących wykonania orzeczenia.

3. Uwzględnienie uprzednich wyroków skazujących zapadłych w innych państwach członkowskich, przewidziane w ust. 1, nie skutkuje naruszeniem, uchyleniem ani rewizją ze strony państwa członkowskiego prowadzącego nowe postępowanie uprzednich wyroków skazujących ani jakichkolwiek decyzji związanych z ich wykonaniem.

4. Zgodnie z ust. 3 przepisy ust. 1 nie mają zastosowania w zakresie, w jakim uwzględnienie uprzedniego wyroku skazującego – gdyby był on krajowym wyrokiem skazującym, który zapadł w państwie członkowskim prowadzącym nowe postępowanie – skutkowałoby, zgodnie z prawem krajowym tego państwa członkowskiego, naruszeniem, uchyleniem lub rewizją uprzedniego wyroku skazującego lub jakichkolwiek decyzji związanych z jego wykonaniem.

5. Jeżeli przestępstwo, w którego sprawie toczy się nowe postępowanie, zostało popełnione, zanim zapadł uprzedni wyrok skazujący lub zanim został on w pełni wykonany, ust. 1 i 2 nie skutkują zobowiązaniem państw członkowskich do stosowania przepisów krajowych dotyczących wydawania wyroków, których zastosowanie do zagranicznych wyroków skazujących skutkowałoby ograniczeniem dla sędziego przy wydawaniu wyroku w nowym postępowaniu.

Państwa członkowskie dopilnowują jednak, by ich sądy mogły w inny sposób uwzględniać w takich sprawach uprzednie wyroki skazujące zapadłe w innych państwach członkowskich.

Artykuł 4

Powiązanie z innymi aktami prawnymi

Niniejsza decyzja ramowa zastępuje postanowienia art. 56 Europejskiej konwencji o międzynarodowej ważności wyroków karnych z dnia 28 maja 1970 r. w stosunkach między państwami członkowskimi będącymi stronami konwencji, bez uszczerbku dla stosowania tego artykułu w stosunkach między państwami członkowskimi a państwami trzecimi.

Artykuł 5

Wykonanie

1. Państwa członkowskie przyjmują niezbędne środki w celu zastosowania się do przepisów niniejszej decyzji ramowej w terminie do dnia 15 sierpnia 2010 r.

2. Państwa członkowskie przekazują Sekretariatowi Generalnemu Rady oraz Komisji teksty przepisów dokonujących transpozycji do ich prawa krajowego obowiązków nałożonych na mocy niniejszej decyzji ramowej.

3. Na podstawie uzyskanych informacji – w terminie do dnia 15 sierpnia 2011 r. – Komisja przedstawia Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie dotyczące stosowania niniejszej decyzji ramowej, w razie potrzeby wraz z wnioskami legislacyjnymi.

Artykuł 6

Wejście w życie

Niniejsza decyzja ramowa wchodzi w życie z dniem jej opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli, dnia 24 lipca 2008 r.

W imieniu Rady

B. HORTEFEUX

Przewodniczący

SPROSTOWANIA

Sprostowanie do rozporządzenia Rady (WE) nr 479/2008 z dnia 29 kwietnia 2008 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku wina, zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 1493/1999, (WE) nr 1782/2003, (WE) nr 1290/2005 i (WE) nr 3/2008 oraz uchylające rozporządzenia (EWG) nr 2392/86 i (WE) nr 1493/1999

(Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej L 148 z dnia 6 czerwca 2008 r.)

Strona 34, art. 102 ust. 5 lit. b) ppkt (ii):

zamiast: „(...) wnioskodawcom w wieku powyżej 55 lat (...)”,

powinno być: „(...) wnioskodawcom w wieku 55 lat lub starszym (...)”.

Strona 40, art. 128 ust. 2:

zamiast: „(...) rozporządzenie (WE) nr 2392/86 oraz tytuł V rozdziały I i II, tytuł VI, art. 24 i 80 (...)”,

powinno być: „(...) rozporządzenie (EWG) nr 2392/86 oraz tytuł V rozdziały I i II, tytuł VI, art. 18 i 70 (...)”.

Strona 41, art. 129 ust. 2 lit. e):

zamiast: „e) tytuł III rozdziały II, III, IIIa, IIIb i VI (...)”,

powinno być: „e) tytuł III rozdziały II, III, IV, V i VI (...)”.
